

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2015/2432**2015 m. rugsėjo 18 d.****dėl valstybės pagalbos SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), kurią Vokietija suteikė pieno kokybės patikroms pagal Pieno ir riebalų įstatymą***(pranešta dokumentu Nr. C(2015) 6295)***(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtą nuostatą ⁽¹⁾,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2011 m. lapkričio 28 d. ir 2012 m. vasario 27 d. raštais Europos Komisija (toliau – Komisija) paprašė Vokietijos suteikti papildomos informacijos dėl 2010 m. pagalbos žemės ūkio sektoriuje ataskaitos, kurią Vokietija pateikė pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾ 21 straipsnio 1 dalį. 2012 m. sausio 16 d. ir balandžio 27 d. raštais Vokietija atsakė į Komisijos klausimus. Iš Vokietijos atsakymų paaiškėjo, kad Vokietija savo pieno sektoriui pagal 1952 m. Įstatymą dėl prekybos pienu, pieno produktais ir riebalais (*Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten*, toliau – Pieno ir riebalų įstatymas arba MFG) suteikė finansinę paramą.
- (2) 2012 m. spalio 2 d. raštu Komisija Vokietijai pranešė, kad atitinkamos priemonės užregistruotos numeriu SA.35484 (2012/NN) kaip pagalba, apie kurią nepranešta. 2012 m. lapkričio 16 d. ir 2013 m. vasario 7, 8, 11, 13, 14, 15 ir 19 d., kovo 21 d., balandžio 8 d. gegužės 28 d., birželio 10 ir 25 d. bei liepos 2 d. raštais Vokietija pateikė papildomą informaciją.
- (3) 2013 m. liepos 17 d. raštu (C(2013) 4457 galutinis) Komisija Vokietijai pranešė apie savo sprendimą dėl tam tikrų pagal MFG įgyvendintų dalinių priemonių pradėti procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ⁽³⁾ (toliau – sprendimas pradėti procedūrą). Tuo pačiu raštu Komisija konstatavo, kad kitos dalinės priemonės, įgyvendintos laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. ar laikotarpiu nuo 2007 m. sausio 1 d. arba abiem šiais laikotarpiais, yra suderinamos su vidaus rinka arba nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, arba joms netaikomos taisyklės dėl valstybės pagalbos (toliau – teigiamas sprendimas).
- (4) Komisija konstatavo, kad šiame sprendime nagrinėjamos paramos priemonės, taikytos Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemėse vykdytoms pieno kokybės patikroms, laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. buvo suderinamos su vidaus rinka.
- (5) Tačiau Komisija išsakė abejonių dėl tokių pat pieno kokybės patikrų, vykdytų nuo 2007 m. sausio 1 d., suderinamumo su vidaus rinka.
- (6) Šis sprendimas susijęs tik su nuo 2007 m. sausio 1 d. vykdytomis pieno kokybės patikromis.

⁽¹⁾ OL C 7, 2014 1 10, p. 8.

⁽²⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽³⁾ 2009 m. gruodžio 1 d. vietoj EB sutarties 87 ir 88 straipsnių įsigaliojo SESV 107 ir 108 straipsniai. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai bei SESV 107 ir 108 straipsniai iš esmės tapatūs. Šiame sprendime, kai tinka, nuorodas į SESV 107 ir į 108 straipsnius reikia suprasti kaip nuorodas į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

- (7) 2013 m. rugsėjo 20 d. raštu Vokietija pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.
- (8) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (*). Komisija pakvietė kitas suinteresuotas šalis per mėnesį pateikti savo pastabas.
- (9) Komisija gavo iš viso 19 suinteresuotųjų šalių pastabas. Viena iš jų, nurodžiusi pagrįstas priežastis, paprašė Komisijos neatskleisti jos tapatybės. Iš visų gautų pastabų septynių suinteresuotųjų šalių, tarp kurių nebuvo tapatybės neatskleisti prašiusios suinteresuotosios šalies, pateiktos pastabos buvo susijusios su šiuo sprendime nagrinėjamomis pieno kokybės patikroms taikytomis priemonėmis.
- (10) 2014 m. vasario 27 d., kovo 3 d. ir spalio 3 d. raštais gautos pastabos persiųstos Vokietijai, neatskleidžiant pirmiau minėtos suinteresuotosios šalies tapatybės.
- (11) Vokietija iš pradžių nepateikė savo pastabų dėl 2014 m. vasario mėn. suinteresuotųjų šalių pateiktų pastabų. 2014 m. gruodžio 3 d. Vokietija pateikė pastabas dėl papildomų 2014 m. liepos 8 d. pateiktų pastabų.

2. PRIEMONIŲ APIBŪDINIMAS

- (12) Toliau apibūdintos finansinės paramos priemonės, susijusios su Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemėse vykdomomis pieno kokybės patikromis, kurios sprendime pradėti procedūrą vadinamos dalinėmis priemonėmis BW 1 ir BY 1 ir dėl kurių suderinamumo su vidaus rinka nuo 2007 m. sausio 1 d. Komisija išsakė abejonių.

Priežastys, kodėl Komisija pradėjo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį

- (13) MFG yra federalinis įstatymas, įsigaliojęs 1952 m. ir nuo tada daug kartų iš dalies keistas, paskutinį kartą – 2006 m. spalio 31 d. Jis yra šiame sprendime nagrinėjamų pagalbos priemonių teisinis pagrindas, jo galiojimas neterminuotas.
- (14) Vokietija nurodė, kad Bavarijoje vykdomos pieno kokybės patikros finansuojamos ne tik iš pieno mokesčio (vok. *Milchumlage*) pajamų, bet ir iš bendrų žemės biudžeto lėšų.
- (15) MFG 22 straipsnio 1 dalimi Vokietijos federalinėms žemėms leidžiama iš pieninių rinkti pieno mokestį pagal žalio pieno kiekį. Žemių renkamas pieno mokestis siekia iki 0,0015 EUR už kilogramą pieno.
- (16) Vokietija paaiškino, kad atitinkamose federalinėse žemėse renkamas pieno mokestis netaikomas importuojamiems gaminiams, tačiau gali būti taikomas eksportuojamiems gaminiams.
- (17) Pagal MFG 22 straipsnio 2 dalį iš pieno mokesčio gaunamas pajamas galima naudoti tik šiais tikslais:
- 1) gerinti ir išlaikyti kokybę pagal tam tikras įgyvendinimo taisykles;
 - 2) gerinti higieną melžimo metu, taip pat tiekiant, apdirbant, perdirbant ir parduodant pieną ir pieno produktus;
 - 3) atlikti primilžio patikras;
 - 4) konsultuoti įmones pieno sektoriaus klausimais ir nuolat kelti jaunų specialistų kvalifikaciją;
 - 5) vykdyti reklamos kampanijas, siekiant didinti pieno ir pieno produktų vartojimą;
 - 6) vykdyti pagal Pieno ir riebalų įstatymą pavestas užduotis.

(*). Žr. 1 išnašą. Prieš tai 2013 m. gruodžio 9 d. raštu Vokietijai buvo pateiktas patikslinimas.

- (18) Pagal MFG 22 straipsnio 2a dalį, nukrypstant nuo 2 dalies, pagal 1 dalį gaunamas pajamas galima naudoti taip pat šiais tikslais:
- 1) mažinti dėl struktūrinių priežasčių padidėjusias surinkimo išlaidas pieną ir grietinę iš gamintojo tiekiant pieninei;
 - 2) mažinti padidėjusias transporto išlaidas pieną iš vienu pienu tiekiant kitoms, jei toks tiekimas būtinas užtikrinti vartotojų aprūpinimą geriamuoju pienu vietovėse, kuriose pienu paprastai aprūpina pieninės, kurioms šiuo atveju jis tiekiamas;
 - 3) gerinti kokybę centralizuoto pieno produktų pardavimo vietose.
- (19) MFG 22 straipsnio 4 dalimi nustatyta, kad įmokos ir rinkliavos, kurias pieninės arba jų asociacijos moka 2 dalyje nurodytais tikslais pieno sektoriaus organizacijoms, gali būti visiškai ar iš dalies kompensuojamos iš pieno mokesčio pajamų.
- (20) Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemės teikia finansinę paramą, susijusią su pieno kokybės patikromis, kurios sprendime pradėti procedūrą vadinamos dalinėmis priemonėmis BW 1 ir BY 1. Iš viso (abiejose žemėse, Bavarijoje – įskaitant tam skirtas bendras žemės biudžeto lėšas) tam kasmet buvo skiriama apie 9 mln. EUR.
- (21) Pagal MFG 10 straipsnį, susiejant su 1980 m. liepos 9 d. Potvarkio dėl mokėjimo už žalią pieną ir jo kokybės tikrinimo (*Verordnung über die Güteprüfung und Bezahlung der Anlieferungsmilch*, toliau – Potvarkis dėl pieno kokybės arba MG_V)⁽⁵⁾ 1 straipsnio 1 dalimi, pieno supirkėjai, siekdami įvertinti kokybę, turi užsakyti arba patys iširti šias viso superkamo žalio pieno savybes:
- riebumą,
 - baltymingumą,
 - bakteriologines savybes,
 - somatinių ląstelių kiekį,
 - užšalimo temperatūrą.
- (22) Pieninės Vokietijoje (pieno supirkėjai) privalo atlikti superkamo pieno tyrimus, nurodytus MG_V 1 straipsnio 1 dalyje.
- (23) Kitose, ne Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos, žemėse, įskaitant tas, kuriose pieno mokestis nerenkamas, finansinė parama pieno kokybės patikroms neteikiama.
- (24) Dalinių priemonių BW 1 ir BY 1 įgyvendinimo teisinis pagrindas yra šie teisės aktai:
- Pieno ir riebalų įstatymo 22 straipsnio 2 dalies 1 punktas,
 - 1980 m. liepos 9 d. Potvarkis dėl pieno kokybės,
 - 2004 m. gegužės 18 d. Potvarkis dėl Potvarkio dėl pieno kokybės įgyvendinimo (*Verordnung zur Durchführung der Milch-Güteverordnung*)⁽⁶⁾,
 - 2004 m. liepos 21 d. redakcijos Pranešimas apie Badeno-Viurtembergo pieno tikrinimo agentūros *Milchprüfung Baden-Württemberg e. V.* patvirtinimą (*Bekanntmachung zur Zulassung des Milchprüfungs Baden-Württemberg e. V.*)⁽⁷⁾,
 - Badeno-Viurtembergo žemės biudžeto tvarkos (*Landeshaushaltsordnung für Baden-Württemberg*, LHO) 23 ir 44 straipsniai;
 - 2007 m. spalio 17 d. Potvarkis dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch*, toliau – Bavarijos *MilchUmlV*)⁽⁸⁾ (Bavarija),

⁽⁵⁾ BGBl. (Federalinis oficialusis leidinys) I, p. 878, 1081, paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2010 m. gruodžio 17 d. potvarkio 1 straipsniu (BGBl. I, p. 2132).

⁽⁶⁾ GBl. (Oficialusis leidinys) Nr. 8, p. 350.

⁽⁷⁾ 2004 m. rugpjūčio 2 d. *Staatsanzeiger* (Valstybės oficialusis leidinys) Nr. 30.

⁽⁸⁾ GVBl. (Oficialusis teisės aktų leidinys) 2007, p. 727, paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2012 m. lapkričio 29 d. potvarkiu.

- 2004 m. gegužės 18 d. Potvarkis dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo (*Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*) ⁽⁹⁾ (Badenas-Viurtembergas), nustojo galioti įsigaliojus 2013 m. vasario 14 d. Kaimo ir vartotojų apsaugos ministerijos potvarkiui dėl Potvarkio dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo panaikinimo (*Verordnung des Ministeriums für Ländlichen Raum und Verbraucherschutz zur Aufhebung der Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*),
- Bavarijos žemės biudžeto tvarkos (*Bayerische Haushaltsordnung, BayHO*) 23 ir 44 straipsniai.
- (25) Dar per pirminę tyrimo procedūrą Vokietija tvirtino, kad šios priemonės nėra pagalba dėl toliau nurodytų priežasčių.
- (26) Išmokos mokamos kaip būtinų išlaidų, kurias pieno tikrinimo agentūros patiria vykdydamos joms pavestas viešojo sektoriaus užduotis, kompensacija. Šiais tyrimais užtikrinama produktų sauga kalbant apie vartotojų sveikatos apsaugą ir apie gyventojų aprūpinimą kokybiškais gaminiais.
- (27) Ypač svarbūs papildomi žalio pieno tyrimai, kurie gerokai viršija MGV nustatytus reikalavimus. Dėl to pieno tikrinimo agentūros gali taikyti inhibitoriams aptikti skirtą stebėsenos sistemą, kuria, kilus įtarimui, galima tikslingai nustatyti žaliame piene esančius inhibitorius ir prirėkus už tai skirti sankcijas. Komisija pažymi, kad šiems papildomiems tyrimams taikytos finansinės paramos priemonės bus atskiro sprendimo dalykas.
- (28) Kai 2012 m. spalio 2 d. raštu Komisija pranešė visas pagal MFG įgyvendintas priemones užregistravusi kaip pagalbą, apie kurią nepranešta, Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemės susitarė nutraukti oficialių pieno kokybės patikrų, kurias pirmiau rėmė iš pieno mokesčio pajamų, išlaidų kompensavimą. Vietoj to ateityje pieno sektoriaus įmonės išlaidas padengs tiesiogiai pieno tikrinimo agentūroms. Atsižvelgdama į tai, kad didžioji dalis (apie 80 %) pieno mokesčio pajamų Badeno-Viurtembergo žemėje teko nurodytiems oficialiems žalio pieno tyrimams, ši žemė, siekdama supaprastinti administravimą ir sumažinti biurokratiją, nuo 2013 m. sausio 1 d. pieno mokesčio visai nerinks. Bavarijoje išlaidų kompensavimo nutraukimas kompensuotas sumažinant mokesčio tarifą.

2013 m. rugsėjo 20 d. Vokietijos pastabos

- (29) Dėl šiame sprendime nagrinėjamų dalinių priemonių BY 1 ir BW 1 Vokietija pateikė su abiem susijusiomis žemėmis suderintas pastabas, kurios išdėstytos toliau.
- (30) Įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidų padengimas ir po 2001–2006 m. yra teisėtas. Tuo, kad Bavarijos pieno tikrinimo agentūra *Milchprüfing Bayern e. V.* (toliau – MPBY) ir Badeno-Viurtembergo pieno tikrinimo agentūra *Milchprüfing Baden-Württemberg e. V.* (toliau – MPBW) vykdo pieno kokybės kontrolę, pagalba nesuteikiama, nes pieno sektorius nėra palaikomas, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. NET jei tai būtų pagalba (o Vokietija tai neigia), ji turėtų būti laikoma esama pagalba. Bet kuriuo atveju priemonės BY 1 ir BW 1 yra suderinamos su vidaus rinka. Tik dėl teisinio tikrumo priežasčių Bavarijos žemė laikinai sustabdė finansavimą iš pieno mokesčio. Tik dėl teisinio tikrumo priežasčių ir atsižvelgdama į savo ypatingą padėtį, Badeno-Viurtembergo žemė 2012 m. gruodžio 31 d. sustabdė finansavimą iš pieno mokesčio ir apskritai jo rinkimą.
- (31) Priemonėse BY 1 ir BW 1 nėra pagalbos elemento pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes tuo, kad MPBY ir MPBW vykdo kontrolę, pieninės nėra palaikomos. Visų pirma pieninės nebuvo atleistos nuo išlaidų, kurias jos įprastai turi padengti. Nėra teisinga vykdant nacionalinius teisinius įpareigojimus patiriamas išlaidas laikyti įprastomis veiklos išlaidomis, kurias susijusios įmonės, t. y. pieninės, įprastai turi padengti pačios.
- (32) Kokias išlaidas įmonė „įprastai“ turi padengti pati, nustatoma pagal nacionalinės teisės normas (papildomas tikrinimas). Iš to kyla klausimas, kokia našta pagal nacionalinę teisę „įprastai“ turi tekti pačiai įmonei. Šiuo atžvilgiu dėl mokesčių schemų Teisingumo Teismas pripažino, kad, jei įvairiuose valstybės narės regionuose taikomos skirtingos mokesčių schemos, tai nėra pagalbos teisės požiūriu svarbus (tam tikrų įmonių ar sektorių) palaikymas. Šiuo klausimu orientacinis mokesčių schemų pagrindas nebūtinai turi būti apibrėžtas atitinkamos valstybės narės teritorijos ribose, nes priemonė, suteikianti pranašumą tik vienoje nacionalinės teritorijos dalyje, tik dėl šios vienintelės aplinkybės nėra taikoma pasirinktinai, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje ⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ GBL., p. 350.

⁽¹⁰⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Portugalija/Komisija*, C-88/03, ECLI:ES:C:2006:511, 56 ir paskesni punktai.

- (33) Tas pat turi galioti ir kalbant apie pieno kokybės kontrolės išlaidų padengimą. Dėl federacinėje sistemoje padalytos kompetencijos Vokietijoje „įprasta našta“ atsiranda tik iš federalinių ir žemių teisės aktų sąveikos. Pagal šį supratimą pieno tikrinimo išlaidos nėra įprastos pieninių veiklos išlaidos.
- (34) Federaliniais teisės aktais nenustatyta, kad pieninės turi padengti kokybės tyrimų išlaidas. To nematyti nei iš MFG, nei iš MG. MG. MG. 1 straipsnio 1 dalimi nustatyta: „Pieno supirkėjai pieno kokybei įvertinti pagal 2 straipsnio 1–8 dalis turi užsakyti arba patys iširti <...> viso superkamo žalio pieno savybes <...>.“
- (35) Iš MG. 2 straipsnio 8 dalies tik aišku, kad tyrimus atlieka iš esmės ne pieninės, o patvirtintosios tyrimo įstaigos: „Tyrimus gali atlikti tik tyrimo įstaiga, patvirtinta pagal žemės teisės aktus kompetentingos įstaigos. Pagal žemės teisės aktus kompetentinga įstaiga gali leisti supirkėjams tyrimus atlikti patiems.“
- (36) Taigi federaliniais teisės aktais (MFG ir MG) tik reglamentuota, kad pieno supirkėjams tenka pieno kokybės tikrinimo prievolė. O tai, kaip konkrečiai organizuoti jos vykdymą (visų pirma, kas turi padengti išlaidas), pagal MFG 10 straipsnio 2 dalį yra žemių kompetencija.
- (37) Todėl, ar tyrimus atlieka tyrimo įstaiga ar pats supirkėjas, nustatoma žemės teisės aktais. Kas privalo padengti tikrinimo išlaidas (supirkėjas ar tyrimo įstaiga), taip pat gali nuspręsti atitinkama federalinė žemė. Todėl nuostatos dėl išlaidų padengimo prievolės Vokietijoje yra skirtingos. Jos atitinkamai sudaro klausimo, kokias išlaidas pagal pirmiau minėtą Teisingumo Teismo praktiką įmonė „įprastai“ turi padengti, orientacinį pagrindą.
- (38) Pavyzdžiui, Bavarijoje pieno kokybės kontrolė pavesta MPBY. Ji šioje žemėje yra vienintelė patvirtintoji tyrimo įstaiga. Kaip nepriklausoma tikrinimo organizacija MPBY vykdo viešąsias užduotis ir todėl yra nuolat kontroliuojama valstybės. Išlaidos, kurias ši pieno tikrinimo agentūra dėl to patiria, iš dalies padengiamos iš pieno mokesčio pajamų pagal MFG 22 straipsnį, iš dalies, kaip nurodė Vokietija, taip pat iš bendrų biudžeto lėšų. Tuo, kad kurioje nors federalinėje žemėje pieno kokybės tyrimai finansuojami tik ar iš dalies iš pieno mokesčio pajamų, nėra palaikomos tam tikros įmonės pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes federalinės žemės turi kompetenciją savo teritorijoje reglamentuoti išlaidų padengimo prievolę. Federaliniai teisės aktai nėra tinkamas išlaidų padengimo prievolės orientacinis pagrindas. Todėl tai, kad kitose, ne Baden–Vurtembergo ir Bavarijos, federalinėse žemėse tyrimų išlaidos nėra (iš dalies) finansuojamos iš pieno mokesčio pajamų, nėra reikšminga.
- (39) Bavarijoje ir Badene–Vurtemberge visos įmonės išlaidas padengia pagal atitinkamai vienodą tvarką. Todėl nėra taip, kad (tam tikros) įmonės būtų palaikomos.
- (40) Kad nėra pagalbos teisės požiūriu svarbaus pieninių palaikymo, rodo dar vienas aspektas: pieninės nėra atleidžiamos nuo išlaidų, kurias įprastai turėtų padengti pačios, nes mainais turi mokėti didesnę pieno mokesčio įmoką. Mokesčio pajamos naudojamos pieno kokybės kontrolei iš dalies finansuoti. Kai, Komisijai pradėjus tyrimo procedūrą, pieno kokybės kontrolės finansavimas iš mokesčio pajamų buvo sustabdytas, buvo sumažintas ir mokesčio tarifas. Pieninių už kokybės kontrolę mokamas atlygis, priešingai, padidėjo, nes reikia kompensuoti dėl mokesčio sumažėjusių finansavimą. Teisingumo Teismas šiuo atžvilgiu nusprendė, kad įmonės nėra palaikomos, kai mokesčio atitinka faktines ekonomines mainais suteiktų paslaugų sąnaudas ⁽¹⁾. Kalbant apie (parafiskalinius) mokesčius, toks paslaugos ir atlygio santykis atsiranda, kai mokesčiai renkami susiejant su konkrečiu tikslu. Kaip konstatavo ir Komisija ⁽²⁾, šiuo atveju tokia „naudojimo sąsaja“ yra. Kadangi šiuo atveju paslauga (mokesčio įmoka) yra didesnė už atlygį (mažesnės pieno kokybės kontrolės išlaidos), pagalbos teisės požiūriu svarbaus pieninių palaikymo galimybė atmetina.
- (41) Kaip alternatyvą Vokietija nurodė, kad, jei šiame sprendime nagrinėjamos dalinės priemonės būtų laikomos pagalba, tai būtų esama pagalba.
- (42) Pieno kokybės kontrolės finansavimo iš mokesčio pajamų pagrindas yra MFG 22 straipsnio 2 dalies 1 punktas. Pagal MFG 22 straipsnio 2 dalies 1 punktą suteikta parama yra (daugių daugiausia) esama pagalba, todėl yra tęstina. Paramos kaip esamos pagalbos pobūdžio negali paveikti nei galimi pakeitimai, nei atitinkamos priemonės.

⁽¹⁾ 2003 m. gegužės 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Freskot*, C-355/00, ECLI:ES:C:2003:298, 84 punktas.

⁽²⁾ Sprendimo pradėti procedūrą 265 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

- (43) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunktį „esama pagalba“ – tai, be kita ko, visa pagalba, kuri „iki Sutarties įsigaliojimo buvo teikiama atitinkamose valstybėse narėse, t. y. individuali pagalba ir pagalbos sistemos, įgyvendintos iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau taikomos“. MFG buvo parengtas 1952 m. ir nuo tada galioja iš esmės nepakitęs. Taigi pagalbos schema pradėta taikyti aiškiai prieš atitinkamą atskaitos datą (1958 m. sausio 1 d.).
- (44) Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį esama pagalba praranda tęstinumo pobūdį ir tampa būtina apie ją pranešti, kai ji pakeičiama. Remiantis nusistovėjusia teismų ir Komisijos sprendimų priėmimo praktika, pagalba gali būti laikoma pakeista, kaip nustatyta SESV 108 straipsnio 3 dalies pirmu sakiniu, tik tuomet, kai ji pakeista iš esmės.
- (45) Pakeitimas svarbus tik tuomet, kai jis susijęs su „esminiu pagalbos pobūdžiu“, kai pagalba teikiama pagal kitą teisinį pagrindą arba kai pakeista „schemos aprėptis“. (Galima) pagalbos schema nuo 1958 m. nebuvo iš esmės pakeista. Visų pirma MFG 22 straipsnio 2 dalis, kuria grindžiamos šiuo atveju svarbios priemonės, buvo pakeista tik minimaliai, šiuo atveju svarbus šios nuostatos 1 punktas visai nebuvo pakeistas. Buvo pakeistas tik šiuo atveju nesvarbus 22 straipsnio 2 dalies 5 punktas.
- (46) Atskirų federalinių žemių taisyklių pakeitimai nesusiję su atitinkamų priemonių aprėptimi ar pobūdžiu. Priešingai, kokiais tikslais galima naudoti pagal MFG 22 straipsnio 1 dalį renkamo mokesčio pajamas, nustatyta MFG 22 straipsnio 2 dalimi. Jei keičiamos atskiros procedūrinės taisyklės, esama pagalba galėtų būti laikoma dėl to pakeista pagal SESV 108 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, tik jei tai būtų susiję su suderinamumu su vidaus rinka. Bavarijoje, kaip ir Badene-Viurtemberge, atitinkamu potvarkiu dėl pieno mokesčio (Bavarijos *MilchUmlV*) reglamentuojamos tik detalės, pvz., susijusios su mokesčio rinkimu. Tačiau esminiai pagalbos suderinamumo su vidaus rinka požymiai – lėšų kilmė (mokestis pagal 22 straipsnio 1 dalį) ir jų naudojimo tikslai (22 straipsnio 2 dalis) – jau pakankamai sukonkretinti MFG.
- (47) Be to, nuo 1984 m. abiejose žemėse mokesčio tarifai nuolat mažėjo. Mažėjantys mokesčio tarifai negali neigiamai paveikti pagalbos schemos suderinamumo su vidaus rinka.
- (48) Tai, kad galbūt dalis šių pajamų konkrečiais atvejais ir tik laikinai buvo teikiama pagal MFG ⁽¹³⁾, neprieštarauja esamos pagalbos pobūdžiui. Ši parama buvo teikiama pagal MFG, kuris yra pagalbos schema, todėl jame pagal jo pobūdį konkrečiais atvejais teikiama pagalba apibūdinama tik abstrakčiai. Be to, pagalbos schema neturi būti naudojama nuolat.
- (49) Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui 2000–2006 m. ⁽¹⁴⁾ (toliau – 2000–2006 m. gairės) ir Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėse ⁽¹⁵⁾ (toliau – 2007–2013 m. gairės) numatytos atitinkamos priemonės netaikytinos šiuo atveju svarbioms priemonėms, taigi jos tebėra esama pagalba. Atitinkamos priemonės turėtų būti susijusios būtent su atitinkama pagalba ir turėtų būti konstatuota, kad ta pagalba nesuderinama su vidaus rinka.
- (50) 2007–2013 m. gairėse nenagrinėjamas arba bent jau nepakankamai konkrečiai nagrinėjamas paramos pieno kokybės kontrolei suderinamumas su vidaus rinka. Todėl Vokietija remiasi 2007–2013 m. gairių 108 ir 109 punktais.
- (51) Pagal 2007–2013 m. gairių ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 ⁽¹⁶⁾ klasifikaciją skiriama „pagalba gyvulininkystės sektoriui“ ir „pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai skatinti“. 2007–2013 m. gairių 108 punktas aiškiai susijęs tik su gyvulininkystės sektoriaus rėmimu, kiek tai susiję su „Bendrijos gyvūnų genetinė kokybe“. Patirtis „parodė, kad ši pagalba turi būti skiriama ir toliau tik tada, jeigu ji tikrai prisideda prie gyvūnų genetinės kokybės išsaugojimo ir gerinimo“. Taigi naujoviškų veislininkystės metodų įdiegimas su vidaus

⁽¹³⁾ Plg. sprendimo pradėti procedūrą 147 konstatuojamąją dalį.

⁽¹⁴⁾ OL C 28, 2000 2 1, p. 2.

⁽¹⁵⁾ OL C 319, 2006 12 27, p. 1.

⁽¹⁶⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms ūkinėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 (OL L 358, 2006 12 16, p. 3).

rinka būtų suderinamas, o parama veislinių gyvulių laikymui – nebūtų. 2007–2013 m. gairių 109 punkto nuostatą galima suprasti tik taip, kad ja turi būti atsižvelgiama į šias su gyvūnų genetinės kokybės išsaugojimu susijusias žinias (108 punktą), nes kalbama tik apie tai.

- (52) Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnis, kuriuo remiamasi 2007–2013 m. gairių 109 punkte, taip pat susijęs su „parama gyvulininkystės sektoriui“, o ne su pieno kokybės kontrole, kaip tai suprantama nagrinėjamu atveju. Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkte kalbama apie pieno kokybės kontrolę, susijusią su gyvūnų veisimu. Tai taip pat matyti iš taisyklėje numatytų aplinkybių: pranešimo prievolės išimtis taikoma pagalbai, kuria padengiama iki 70 % atliktų tyrimų, siekiant nustatyti gyvulių genetinę kokybę arba produktyvumą, išlaidų. Jei tai netaikoma įprastai pieno kokybės kontrolei, tuomet tai taip pat gali būti susiję tik su kontrole, kuria iš esmės galima nustatyti gyvulių produktyvumą. Išimtis susijusi tik su įprasta pieno kokybės kontrole, atliekama tiesiogiai tiriant konkrečią pieninę karvę, nes tik tokia kontrole galima nustatyti konkretaus gyvulio savybes. Bavarijoje tokius su gyvuliu susijusius kokybės tyrimus atlieka *Landeskuratorium der Erzeugerringe für tierische Veredelung in Bayern e. V.* (LKV), *Badene-Viurtemberge – Landesverband Baden-Württemberg für Leistungsprüfungen in der Tierzucht e. V.*
- (53) Šiuo atveju svarbūs pieno kokybės tyrimai, kuriuos atlieka MPBY ir MPBW, priešingai, susiję su pieno savybių (o ne su genetinių karvės savybių) nustatymu. Šios pieno savybės (be kitų, riebumas ir baltymingumas) svarbios pieną parduodant ir teikiant rinkai. Iš jų negalima daryti išvadų apie konkrečius gyvulius, nes jie atliekami kitaip. Mėginiai nėra skirstomi pagal tai, iš kurio gyvulio paimti. Mėginiai imami tik iš pienovežio. Taigi atskirti juos pagal konkretų gyvulį neįmanoma, nes pienovežyje surenkamas ir sumaišomas daugelio karvių pienas.
- (54) Todėl 2007–2013 m. gairėse nei 109 punkte, nei kitoje vietoje neatmetama, kad pagalba pieno kokybės kontrolei gali būti suderinama su vidaus rinka. Kad konkrečios priemonės su vidaus rinka nesuderinamos, turi įrodyti Komisija. Valstybės narės negali nukentėti dėl atitinkamų priemonių formulavimo galimų neaiškumų ⁽¹⁷⁾.
- (55) Reglamento (EB) Nr. 659/1999 19 straipsnio 1 dalimi reikalaujamas valstybės narės pritarimas gali būti galiojantis tik tuomet, jei valstybė narė gali suprasti, kokioms konkrečiai priemonėms ji pritaria. Todėl susijusios žemės galėjo remtis tuo, kad šiame sprendime nagrinėjamos priemonės suderinamos su vidaus rinka. Jei Komisija ketino konstatuoti, kad Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo žemėse vykdoma pieno kokybės kontrolė nesuderinama su ES vidaus rinka, ji galėjo tai padaryti taip (aiškiai) kaip kituose sprendimuose ⁽¹⁸⁾. Komisija Vokietijai nekėlė klausimo dėl pieno kokybės kontrolės finansavimo iš pieno mokesčio pajamų Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo žemėse suderinamumo su vidaus rinka. Šias priemones būtų reikėję išsamiai išnagrinėti – atsižvelgiant į tai, kad kai kurios 2007–2013 m. gairių formuluotės mažių mažiausiai neaiškios – laikantis bendrųjų teisinio tikrumo ir lojalaus bendradarbiavimo principų (EB sutarties 4 straipsnio 3 dalis), juo labiau, kad susijusios žemės rėmėsi tuo, kad priemonėse BY 1 ir BW 1 nėra pagalbos elemento.
- (56) Todėl 2007–2013 m. gairės neturi būti suprantamos taip, kad MFG 22 straipsnio 2 dalies 1 punktu grindžiamos priemonės nesuderinamos su vidaus rinka. Taigi atitinkamos priemonės neapima Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo žemėse vykdomos pieno kokybės kontrolės (BY 1 ir BW 1) finansavimo iš pieno mokesčio pajamų.
- (57) Kaip alternatyvą Vokietija taip pat nurodė, kad net jei priemonės būtų pagalba, ji būtų suderinama su vidaus rinka.
- (58) Iš Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkto nematyti, kad pagalba pieno kokybės kontrolei nesuderinama su vidaus rinka. Nors nėra taip, kad pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą tokia pagalba būtų „automatiškai“ suderinama su vidaus rinka ir apie ją nereikėtų pranešti, tačiau Komisija konkrečiu atveju gali konstatuoti, kad pagalba suderinama su vidaus rinka.

⁽¹⁷⁾ 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija/Nyderlandai*, 213/85, ECLI:ES:C:1988:39, 29 ir paskesni punktai.

⁽¹⁸⁾ Plg., pvz., 2012 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimą E 10/2000 – *Anstaltslast und Gewährträgerhaftung* (atsakomybė už įstaigos funkcionavimą ir garanto civilinė atsakomybė už visas prievoles).

- (59) Tariama pagalba Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo pieninėms bet kuriuo atveju pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą suderinama su vidaus rinka. Tai rodo ir aplinkybė, kad pagal 2000–2006 m. gairių 13.3 punktą tokios formos pagalba buvo suderinama su vidaus rinka, kaip Komisija pripažino sprendime pradėti procedūrą (164 ir paskesni punktai). Visų pirma kalbama apie privalomą kontrolę, kurią vykdo tretieji asmenys. Kad yra suderinamumas su vidaus rinka, rodo ir tai, kad kokybės kontrolės išlaidas pieninės padengia pačios mokėdamos pieno mokesčių. Taip tariami pranašumai pieninėms⁽¹⁹⁾ sumažinami iki minimumo. Dėl skirtingų sistemų pieninių tarpusavio konkurencija neiškreipiama, neatsižvelgiant į tai, ar išlaidos padengiamos tiesiogiai ar renkamas mokeskis. Galiausiai abiem atvejais išlaidas padengia pieninės. Neaišku, kodėl atitinkamos pagalbos suderinamumas su vidaus rinka, kaip aiškiai nustatyta 2000–2006 m. gairėse, nuo 2007 m. turėtų būti pakitęs.

Suinteresuotųjų šalių pastabos

- (60) 2014 m. vasario 5–7 d. Komisija gavo iš viso septynių suinteresuotųjų šalių pastabas dėl pieno kokybės patikroms teiktos paramos.
- (61) Savo 2014 m. vasario 5 d. rašte MPBY aiškino, kad per pastaruosius kelerius metus dėl finansavimo iš pieno mokesčio pajamų pieninėms pranašumo nebuvo suteikta. Todėl esą visiškai nesuprantama, kaip ši ilgalaikė ir visuotinai pripažinta sistema galėtų iškreipti konkurenciją arba daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Todėl per tolesnį tyrimą dar kartą išnagrinėjus priemonę, kuri sprendime pradėti procedūrą vadinama BY 1, šis klausimas turėtų būti laikomas išspręstu.
- (62) Savo 2014 m. vasario 6 d. pastabose MPBW tvirtino, kad su daline priemone BW 1 susijusios išmokos neatitinka pagalbos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, sąlygų. Visų pirma dėl Badene-Viurtemberge taikomos žalio pieno kokybės tyrimų sistemos neatsiranda naštos žemės biudžetui. Į subsidijas panašūs pranašumai, sietini su valstybės suteikta priemone, jei dėl jų valstybė nepatiria atitinkamo finansinio nuostolio, esą nepatenka į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį⁽²⁰⁾.
- (63) MPBW teigimu, pagal MFG 22 straipsnio 3 dalį iš pieno mokesčio gautos pajamos turi būti administruojamos atskirai. Jų negalima naudoti aukščiausiųjų žemės institucijų ir joms pavaldžių tarnybų administracinėms išlaidoms dengti. Badeno-Viurtembergo žemės biudžete jos turi būti nurodomos atskiroje pakategorėje. Žemės biudžete taip pat nurodoma, kad jos bus naudojamos tam tikriems tikslams. Todėl pieno mokesčio pajamos esą niekada nebuvo panaudotos kitais nei MFG nurodytais tikslais.
- (64) Tačiau visų pirma, MPBW tvirtinimu, nors jai pavestoms užduotims vykdyti mokesčio pajamų išmokos buvo mokamos, tačiau jos nebuvo didesnės negu iš mokesčio finansuojamos lėšos. Todėl jai esą buvo mokamos ne valstybinių išteklių, tokių kaip valstybės renkami mokesčiai ar kitos valstybės pajamos, o tik pieno sektoriuje renkamo mokesčio, kurį moka pieninės, pajamų išmokos. Badeno-Viurtembergo žemė buvo atsakinga tik už pieno mokesčio organizavimą ir paskirstymą. Todėl dėl Badene-Viurtemberge taikytos žalio pieno kokybės tyrimų sistemos finansinio nuostolio valstybė nepatyrė.
- (65) Kadangi Badeno-Viurtembergo žemė neteikė subsidijų pieno mokesčiui ir žemės biudžetui neatsirado atitinkamo finansinio grynojo nuostolio, negali būti, kad Badeno-Viurtembergo žemė teikė „pagalbą kaip subsidijuojamas paslaugas“.
- (66) NET jei, neatsižvelgiant į ESTT sprendime *PreussenElektra* nurodytus kriterijus, pieno sektoriaus mokeskis Badene-Viurtemberge būtų priskirtinas valstybei, tai esą nebūtų pieninių palaikymas. Pagal nusistovėjusią ESTT praktiką ir Komisijos praktiką įmonių palaikymo požymis kaip vienas iš pagrindinių pagalbos pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį buvimo požymių esą aiškinamas plačiai⁽²¹⁾.

⁽¹⁹⁾ 2000–2006 m. gairių 13.4 punktas.

⁽²⁰⁾ 2001 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:ES:C:2001:160.

⁽²¹⁾ 2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija/Komisija*, C-66/02, ECLI:ES:C:2005:768, 77 punktas; nusistovėjusi teismų praktika, plg. 1961 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Limburg/Vyriausioji valdyba*, 30/59, ECLI:ES:C:1961:2; 2002 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija/Komisija*, C-310/99, ECLI:ES:C:2002:143, 51 punktą; 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cassa di Risparmio*, C-222/04, ECLI:ES:C:2006:8, 131 punktą.

- (67) Parafiskaliniai mokesčiai dažnai sudaro paslaugų, dėl kurių jų mokėtojai turi konkrečių interesų (naudingumo grupei požymis), teikimo sistemos pagrindą. Todėl tokiose sistemose parafiskalinių mokesčių mokėtojai *prima facie* yra tapatūs naudos iš jais finansuojamos paslaugos gavėjams. Taigi pagal teismų praktiką parafiskalinių mokesčių atveju esą reikia patikrinti, ar dėl mokesčio gautas atlygis atitinka sumokėtos įmokos vertę, t. y. ar įmoka ir už tai gauta nauda yra lygiavertės.
- (68) Šį įmokos ir naudos lygiavertiškumą reikia tirti ne pagal konkrečius atvejus, o siejant su visa sistema. Nors parafiskalinėse finansavimo sistemose paprastai esama tam tikro perskirstymo elemento, t. y. ne visi mokesčio mokėtojai iš kiekvienos teikiamų paslaugų gauna vienodą naudą, tačiau tokia sistema yra subalansuota ir įmokos ir naudos lygiavertiškumas neiškreipiamas, jei perskirstoma solidariai ⁽²²⁾.
- (69) Badene-Viurtemberge renkamo mokesčio dydis nustatomas pagal konkretų žalio pieno kiekį. Jei kuri nors pieninė A. kokybės kontrolei atlikti MPBW pristato dvigubą kiekį pieno, ji turi mokėti ir dvigubai didesnę mokesť. Todėl įmokos ir naudos lygiavertiškumas esą neiškreipiamas.
- (70) Badeno-Viurtembergo kompetentingos institucijos apskaičiuodamos pieno mokesť neturi jokios diskrecijos. Šia sistema taip pat užtikrinama, kad negalėtų būti struktūrinių grynosios naudos gavėjų, nes visos pieninės moka mokesť ir naudojami MPBW paslaugomis tik pagal pristatyto žalio pieno kiekį.
- (71) Todėl MPBW mano, kad ir šiuo atžvilgiu neteikiama jokia pagalba, bent jau tikrai įmonės nėra palaikomos.
- (72) Savo 2014 m. vasario 5 d. pastabose *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e. V.* (Bavarijos pieno sektoriaus asociacija) aiškino, kad pieno mokesčio rinkimo sistemai vartotojai labai pritarė, ji ir už Bavarijos ribų nebuvo laikoma rinką iškreipiančiu pranašumu ir dėl jos nekilo abejonių nei Vokietijos, nei užsienio pieninėms. Todėl esą nesuprantama, kodėl pieno kokybės tyrimas nuo 2007 m. turėtų būti laikomas neleistinu. Ši sistema padėjo ir padeda užtikrinti aukštą vartotojams tiekiamo pieno kokybės lygį – be inhibitorių liekanų ⁽²³⁾.
- (73) Savo 2014 m. vasario 7 d. pastabose *DHB – Netzwerk Haushalt* (Namų ūkių asociacijų tinklas) teigė, kad *muva Kempten* paslaugos, susijusios su mitybos aspektu svarbių sudedamųjų dalių tyrimais, yra esminis indėlis į vartotojų apsaugą ir vartotojų informavimą. Vertinama tai, kad tyrimų rezultatai yra nešališki, nes jiems nedaro įtakos pieninės arba prekybininkai, kad galima greitai aptikti galimai kenksmingus pieno ir jo produktų teršalus ir kad krizinėje situacijoje galima greitai reaguoti. Minėtos priemonės padeda į prekybą, o kartu – vartotojams, tiekti aukštos kokybės maisto produktus. Tokių tyrimų reikšmės visiems vartotojams neįmanoma pervertinti.
- (74) Savo 2014 m. vasario 6 d. pastabose *Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu* (Algojaus regiono maisto ir viešojo maitinimo įstaigų profesinė sąjunga) pažymėjo, kad *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft* visada buvo laikoma ir vartotojų apsaugos asociacija. Priimdama sprendimus dėl pieno mokesčio pajamų naudojimo, visų pirma kalbant apie pieno kokybės patikras, ši žemės asociacija esą gali daryti didelę įtaką tam, kaip šie tyrimai atliekami.
- (75) 2014 m. vasario 5 d. pastabose pateikta *Genossenschaftsverband Bayern e. V.* (Bavarijos kooperatyvų asociacija) nuomone, nei konkretūs ūkiai, nei konkretūs pieno perdirbėjai dėl pieno mokesčio rinkimo neigijo jokių konkurencinių pranašumų. Anksčiau įprasta pieno kokybės kontrolė buvo iš dalies finansuojama iš pieno mokesčio pajamų, pieno perdirbėjai mokėjo šio mokesčio įmokas, taigi visas šio bendro finansavimo išlaidas padengė patys. Kitose federalinėse žemėse, kuriose pieno mokesťis nerenkamas, pieninės nemoka mokesčio įmokų, tačiau ir tyrimo įstaigos negauna mokesčio pajamų.

⁽²²⁾ Šiuo aspektu plg. Teisingumo Teismo sprendimo *Freskot*, C-355/00, ECLI:ES:C:2003:298, 86 punktą; generalinės advokatės C. Stix-Hackl išvados byloje *Freskot*, C-355/00, ECLI:ES:C:2002:658, 76 ir 77 punktus; generalinės advokatės C. Stix-Hackl išvados sujungtose bylose *Nazairidis*, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ir C-321/04–C-325/04, ECLI:ES:C:2005:408, 51 punktą.

⁽²³⁾ Komisijos pastaba: šis teiginys taip pat susijęs su dalinėmis priemonėmis „Kenksmingųjų medžiagų stebėseną“ (sprendime pradėti procedūrą jos vadinamos dalinėmis priemonėmis BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 ir TH 8), kurios nėra šio sprendimo dalykas.

- (76) 2014 m. vasario 7 d. *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e. V.* (Žemutinės Saksonijos pieno sektoriaus asociacija, toliau – LVN) pastabos tiesiogiai nesusijusios su pieno kokybės patikroms suteiktomis subsidijomis, tačiau jose iš esmės neigiamas pagalbos visoms pagal MFG įgyvendintoms dalinėms priemonėms buvimas.
- (77) Konkrečiai LVN tvirtino, kad dėl iš pieno mokesčio pajamų finansuojamų priemonių neatsiranda naštos žemės biudžetui, valstybė neturi teisės disponuoti pieno mokesčio pajamomis ir jų kontroliuoti, taip pat valstybė nekontroliuoja nei mokesčio dydžio, nei priemonių turinio. Taigi nagrinėjamos priemonės nepriskirtinos valstybei. Be to, valstybė nekontroliuoja subsidijų dydžio ir nėra įtraukta į LVN struktūrą.
- (78) LVN taip pat aiškino, kad jos veiklą tikrina ne viešojo sektoriaus institucijos, o Hanoverio žemės ūkio rūmai (*Landwirtschaftskammer Hannover*), kurie, kaip viešoji savivaldos institucija, nėra tiesioginio viešojo administravimo organas.
- (79) Papildomose 2014 m. liepos 8 d. pastabose LVN, be kita ko, rėmėsi Komisijos sprendimu 2014/416/ES *Val'Hor*⁽²⁴⁾. Jame Komisija pripažino, kad nei dėl valstybės teisės pripažinti tarpšakinę organizaciją, nei dėl jos reguliuojamosios paramos renkant su sektoriumi susijusias „įmokas“ (nagrinėtu atveju – per galimybę išplėsti tarpšakinio susitarimo taikymą) negalima daryti išvados, kad tarpšakinės organizacijos priemonės priskirtinos valstybei. Ar dėl valstybės dalyvavimo parafiskalinėse finansavimo sistemose įmonių palaikymas priskirtinas valstybei kaip „valstybės pagalba“, esą priklauso nuo konkretaus atvejo aplinkybių ir pagal tai taikomo bendro vertinimo. Tiriant, ar yra valstybės pagalba, esą svarbiausi šie iš teismų praktikos išplaukiantys aspektai:
- Kas priima sprendimus dėl lėšų rinkimo ir naudojimo?
 - Jei sprendimus priima privati organizacija, kokią įtaką daro valstybė?
 - Iš kokių lėšų finansuojamos subsidijos?
 - Kokio pobūdžio priemonės finansuojamos?
 - Iš ko renkamos lėšos?
 - Kas teikia iniciatyvą dėl priemonės?
- (80) LVN teigia per savo teisinius atstovus ištyrusi teisinę padėtį kitose federalinėse žemėse ir šiuo atžvilgiu taip pat padariusi išvadą, kad teismų praktikoje nustatytų valstybės pagalbos buvimo požymių šiuo atveju nėra, taigi turi būti pripažinta, kad MFG apskritai neturi pagalbos pobūdžio.
- (81) LVN teigimu, žemių asociacijos turi didelę įtaką priimant sprendimus dėl mokesčio rinkimo iš pieninių. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį mokestis gali būti renkamas tik konsultuojantis su žemių asociacijomis. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies antrą sakinį mokesčiui padidinti reikalingas žemės asociacijos prašymas.
- (82) Žemutinėje Saksonijoje ir Tiuringijoje mokesčio rinkimo būdai ir dydis reglamentuojami atitinkamu Potvarkiu dėl mokesčio rinkimo (toliau – *UmlErhVO*), kuris išleistas „konsultuojantis“ su atitinkama žemės asociacija.
- (83) Be to, LVN tvirtinimu, atitinkama žemės asociacija lemia atskirai administruotinų mokesčio pajamų naudojimą (žr. MFG 22 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį), dėl to kartais šios pajamos netgi pervedamos į atitinkamos žemės asociacijos sąskaitą (žr., pvz., Tiuringijos *UmlErhVO* 3 straipsnio 1 dalį). Taigi, žemių asociacijos, prisiimdamos atsakomybę šiuo klausimu, rengia pasiūlymus dėl mokesčio pajamų naudojimo. Pavyzdžiui, Tiuringijoje tai daroma pagal *Landesvereinigung Thüringer Milch* (Tiuringijos pieno asociacija, LVTM) narių pateiktas paraiškas (žr. Tiuringijos darbo gairių (*Thüringer Arbeitsrichtlinie*) 6.3 punktą).

⁽²⁴⁾ 2014 m. balandžio 9 d. Komisijos sprendimas 2014/416/ES dėl Prancūzijos įgyvendintos valstybės pagalbos SA.23257 (12/C) [ex NN 8/10, ex CP 157/07] schemos (Prancūzijos sodininkystės ir kraštovaizdžio profesinių sektorių ir produktų populiarinimo asociacijos „Val'Hor“ sudaryto tarpšakinio susitarimo) (OL L 192, 2014 7 1, p. 59).

- (84) Nors žemių asociacijų parengtus pasiūlymus dėl mokesčio pajamų naudojimo „priima“ (pvz., Žemutinėje Saksonijoje pagal Subsidijų teikimo gairių (*Zuwendungsrichtlinie*) 6.2 punktą, Tiuringijoje pagal Tiuringijos *UmlErhVO* 4 straipsnį) arba „patvirtina“ (pvz., Šiaurės Reine-Vestfalijoje ir Bavarijoje) viešojo sektoriaus institucija, tačiau tai esą nepagrindžia lemiamos valstybės įtakos, nes valstybės atliekamo „patikrinimo“ pagrindas yra tik MFG 22 straipsnio 2 dalis. Taigi atitinkamomis nuostatomis teisių valdyti lėšų skyrimą arba daryti tam įtaką viešojo sektoriaus institucijoms suteikiama ne daugiau kaip byloje *Doux Elevage* ⁽²⁵⁾.
- (85) Mokesčio pajamos visose federalinėse žemėse iš tikrųjų esą naudojamos pagal žemių asociacijų pasiūlymus. Jau vien tai, neatsižvelgiant į konkretų teisinį organizavimą, esą rodo, kad mokesčio pajamos nepriskirtinos valstybei ⁽²⁶⁾.
- (86) LVN teigimu, atitinkamos žemių asociacijos turi grynai privataus subjekto statusą. Pagal žemių asociacijų įstatus jos atstovauja savo narių, kurie yra tik pieno sektoriaus organizacijos (įskaitant vartotojų atstovus), interesams.
- (87) Pagal MFG 14 straipsnį žemių asociacijos yra „savanoriški“ pieno sektoriuje dalyvaujančių ekonominių grupių ir vartotojų susivienijimai, siekiantys kartu atstovauti savo ekonominiams interesams.
- (88) Žemių asociacijos esą skiriasi nuo byloje *Perle* nagrinėtos optikų asociacijos *Hoofbedrijfschap Ambachte*, kuriai buvo pavesta rinkti ir naudoti privalomą reklaminės kampanijos mokestį. Nors ši optikų asociacija buvo viešasis subjektas, Teisingumo Teismas paneigė valstybės pagalbos buvimą, nes reklaminė kampanija buvo finansuojama ne iš nacionalinės valdžios institucijų disponuojamų lėšų, o iš sektoriaus įmonių surinktų mokesčių ⁽²⁷⁾.
- (89) Žemių asociacijos, kaip pieno mokesčio rinkimui ir naudojimui lemiamos reikšmės turintys subjektai, esą skiriasi ir nuo žemės ūkio ekonomikos komitetų byloje *Plans de Campagne*, kurioje nustatyta, kad šie komitetai nedalyvavo nustatant priemones ir neturėjo jokios diskrecijos jas taikant ⁽²⁸⁾.
- (90) Žemių asociacijos esančios ne valstybės, o grynai privatūs subjektai, kurie, prisiimdami atsakomybę, patys sprendžia dėl pieno mokesčio rinkimo ir jo pajamų naudojimo.
- (91) Taip pat esą dėl pieno sektoriaus palaikymo neatsiranda naštos žemės biudžetui, nes iš pieno sektoriaus dalyvių renkamas pieno mokestis ir taip atrankinis „palaikymas“ kompensuojamas atrankine našta. Taigi net nėra palaikomojo poveikio ir konkurencijos iškreipimo, nes pieninių ir pieno gamintojų įgyti „pranašumai“ visiškai kompensuojami jiems tenkančia našta, t. y. mokesčio mokėjimu.
- (92) LVN teigimu, Teisingumo Teismas byloje *Vent de Colère* mokesčių sistemą pripažino esant valstybės pagalbos pobūdžio, be kita ko, todėl, kad sąnaudos buvo kompensuojamos jau ne vien atitinkamo sektoriaus (nagrinėtu atveju – energetikos) dalyvių mokesčiais, kaip buvo pirmiau, o visų nacionalinėje teritorijoje išskūrusių galutinių elektros energijos vartotojų mokesčiais, kaip buvo nustatyta pakeitus teisės aktus ⁽²⁹⁾.
- (93) Be to, LVN nuomone, valstybės pagalbos nėra, kai imamasi „bendrų veiksmy“, kurie atitinka tam tikro sektoriaus interesus ir finansuojami to sektoriaus dalyvių įmokomis.
- (94) Visos šiame sprendime nagrinėjamos priemonės esą skirtos pienui kaip produktui remti, taigi atitinka bendrus pieno sektoriaus interesus. Kartu šiomis priemonėmis iš dalies ginami vartotojų interesai, nes abiejų tikslų dėl sutampančių interesų negalima atskirti.

⁽²⁵⁾ Plg. 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:C:2013:348, 38 punktą.

⁽²⁶⁾ Plg. 2002 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Stardust Marine*, C-482/99, ECLI:C:2002:294, 52 punktą.

⁽²⁷⁾ 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:488, 36 punktą.

⁽²⁸⁾ 2012 m. rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Plans de Campagne*, T-139/09, ECLI:ES:T:2012:496, 62 punktą.

⁽²⁹⁾ 2013 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vent de Colère ir kt.*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 11 punktą, ir aiški generalinio advokato N. Jääskinen 2013 m. liepos 11 d. išvada byloje *Vent de Colère ir kt.*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 49 punktą.

- (95) Valstybės vaidmuo esą apsiriboja tuo, kad ji teisės aktais, t. y. MFG, pieno sektoriuje nustato kompensuojamąjį mechanizmą, kuriuo užtikrinama, kad tie pieno sektoriaus dalyviai, kurie iš pienui kaip produktui remti įgyvendintų priemonių dėl jų pobūdžio gauna naudos, atitinkamai prisidėtų prie išlaidų. Taigi valstybė, kaip ir byloje *Pearle* ir *Doux Elevages* bei Komisijos sprendime *ValHor*, esą veikia tik kaip „instrumentas“, kad būtų nustatytas privalomas dėl privačiojo sektoriaus veiksmų reikalingas kompensuojamasis mechanizmas ir taip užtikrintas tinkamas dalijimasis našta ⁽³⁰⁾.
- (96) Pieno mokesčio iniciatyva kyla iš žemių asociacijų, taigi privačiojo sektoriaus. Pavyzdžiui, pagal MFG 22 straipsnį mokesčiai gali būti renkamas tik „konsultuojantis“ su žemių asociacijomis. Pačios žemių asociacijos esančios ne valstybės nurodymų rezultatas, o „savanoriški“ pieno sektoriaus dalyvių susivienijimai (MFG 14 straipsnis). Tai aiškiai matyti iš padėties Tiuringijos žemėje, kurioje žemės asociacija pripažinta tik 1999 m. Prašant Tiuringijos ūkininkų sąjungai (*Thüringer Bauernverband*), kompetentingos ministerijos „nurodymu buvo imtasi būtinų oficialių administracinių veiksmų“, kad iš pieninių ir pieno surinkimo centrų būtų galima rinkti pieno mokesčių. Tai esą aiškiai rodo, kad pieno mokesčiai yra grynai privačiojo sektoriaus kompensuojamasis mechanizmas, o valstybė šiuo klausimu veikia tik kaip „instrumentas“, kad būtų nustatyta prievolė mokėti šį mokesčių ⁽³¹⁾.
- (97) LVN apžvelgė įvairias bylas ir nurodė jų bei MFG bendrumus ir skirtumus.
- (98) Sprendime *ValHor* (Sprendimas 2014/416/ES) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšas iš esmės rinko ir skirstė valstybės pripažinta privati ir savanoriškai įkurta tarpšakinė organizacija, sektoriaus dalyvių įmokomis buvo finansuojami sektoriui naudingi bendri veiksmai, vien dėl įstatymu numatytos galimybės valstybei pripažinti privačią tarpšakinę organizaciją negalima daryti prielaidos, kad valstybė ją kontroliuoja, valstybė negalėjo faktiškai disponuoti lėšomis tam, kad remtų tam tikras įmones, ir tarpšakinė organizacija pati sprendė dėl lėšų naudojimo.
- (99) Byloje *Vent de Colère* (C-262/12) (išvada – pagalba yra), kitaip negu pieno mokesčio atveju, mokesčio dydis buvo nustatytas vienašališkai ministerijos dekretu nedalyvaujant privačiam sektoriui, buvo suteikta valstybės garantija, lėšas valdė viešojo sektoriaus institucija ir buvo taikomi valstybės sankcijų mechanizmai.
- (100) Byloje *Doux Elevage* (C-677/11) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšas iš esmės rinko ir skirstė valstybės pripažinta privati ir savanoriškai įkurta tarpšakinė organizacija, vien dėl įstatymu numatytos galimybės valstybei pripažinti privačią tarpšakinę organizaciją negalima daryti prielaidos, kad valstybė ją kontroliuoja, lėšos buvo gaunamos tik iš ekonominės veiklos vykdytojų mokamų įmokų, valstybė negalėjo faktiškai disponuoti lėšomis, kad remtų tam tikras įmones, ir tarpšakinė organizacija pati sprendė dėl lėšų naudojimo.
- (101) Byloje *Plans de Campagne* (T-139/09) (išvada – pagalba yra), kitaip negu pieno mokesčio atveju, sprendimus dėl įmokų dydžio priimdavo valdžios institucija, iš įmokų gautos pajamos buvo papildomos valstybės lėšomis, priemonės nustatydavo valstybė (valstybės kontrolieriaus antspaudas ir pan.), sektoriaus komitetai nedalyvavo nustatant priemones ir neturėjo jokios diskrecijos jas taikant ir komitetų posėdžiuose dalyvavo ministro paskirtas įgaliotasis asmuo.
- (102) Byloje *Pearle* (C-345/02) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšos buvo naudojamos tik atitinkamo sektoriaus reikmėms, to sektoriaus asociacija viešojo sektoriaus institucijai teikė prašymą leisti rinkti įmokas, kad galėtų įgyvendinti tam tikras sektoriui naudingas priemones ir, kitaip negu pieno mokesčio atveju, renkant privalomą mokesčių ir naudojant jo pajamas aktyviai dalyvavo ne privati, bet viešoji profesinė asociacija, taigi atrodo, kad šiuo atžvilgiu padėtis byloje *Pearle* buvo problematiškesnė negu pieno mokesčio atveju.

⁽³⁰⁾ Plg. 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:448, 37 punktą; 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktą; Sprendimą 2014/416/ES.

⁽³¹⁾ Plg. 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:448, 37 punktą; 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktą.

2014 m. gruodžio 3 d. Vokietijos pastabos

- (103) Vokietija iš pradžių nepateikė savo pastabų dėl 2014 m. vasario mėn. suinteresuotųjų šalių pateiktų pastabų. 2014 m. gruodžio 3 d. raštu Vokietija pateikė pastabas dėl papildomų 2014 m. liepos 8 d. LVN pateiktų pastabų. Vokietijos pastabos pateiktos toliau.
- (104) Susijusios federalinės žemės savo per tyrimo procedūrą pateiktuose argumentuose dėl pagal MFG renkamo pieno mokesčio daugiausiai dėmesio skyrė šiems dviem aspektams: įgyvendintų priemonių atitikties dalykiniams pagalbos teisės reikalavimams aiškinimui (visų pirma dėl priemonių suderinamumo su Žemės ūkio išimties reglamentu ir atitinkamai galiojančiomis žemės ūkio gairėmis) ir pagalbos teisės požiūriu svarbaus pranašumo pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį buvimo požymių tyrimui.
- (105) Atsižvelgiant į 2014 m. liepos 8 d. LVN pastabas ir dabartinę Europos Sąjungos teismų ir Europos Komisijos sprendimų priėmimo praktiką, galima pateikti papildomų esminių argumentų dėl klausimo, ar šiuo atveju apskritai yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, visų pirma, ar yra požymis „iš <...> valstybinių išteklių <...> suteikta pagalba“.
- (106) Remiantis 2014 m. liepos 8 d. LVN pastabomis ir pirmiau minėtais sprendimais, mažių mažiausiai kyla abejonė, ar šiuo atveju yra požymis „iš <...> valstybinių išteklių <...> suteikta pagalba“, taigi pieno mokesčio rinkimas ir jo pajamų naudojimas nėra valstybės pagalba. Tai galima pagrįsti toliau pateiktais argumentais.
- (107) Kaip matyti iš sprendimo *Val'Hor* (Sprendimas 2014/416/ES) ir bylos *Doux Élevage* (C-677/11), privačių tarpšakinių organizacijų finansuojamos ir įgyvendinamos priemonės nėra valstybės pagalba. Kai kuriose žemėse veikiančios pieno sektoriaus asociacijos gali būti traktuojamos panašiai kaip organizacijos minėtuose sprendimuose. Viešojo sektoriaus institucijos niekada nebuvo šių žemių asociacijų narės. Posėdžiuose jos dalyvauja neturėdamos balsavimo teisės, tik išorės svečio teisėmis. Tai, kad viešojo sektoriaus institucija dalyvauja organizuojant pieno mokesčio rinkimą ar prižiūrint, kaip laikomasi MFG nustatytų teisinių sąlygų, niekaip nekeičia fakto, kad žemių asociacijos turi lemiamos reikšmės parenkant projektus.
- (108) Faktiškai atitinkamos žemių asociacijos valdo mokesčio pajamas ir nustato, kam jas naudoti. Viešojo sektoriaus institucijų atliekamas žemių asociacijų pasiūlymų „tikrinimas“ ar „priėmimas“ iš tikrųjų nėra valstybės įtaka, nes tai daroma pagal MFG 22 straipsnio 2 dalį ir tik siekiant patikrinti, kaip laikomasi teisinių MFG 22 straipsnio nurodymų. Mokesčio pajamos naudojamos pagal žemių asociacijų pasiūlymus, o tai, remiantis 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimu byloje *Stardust Marine* (C-482/99), aiškiai rodo, kad ištekliai nepriskirtini valstybei.
- (109) Žemių asociacijos yra grynai privačios organizacijos. Šis faktas ir aplinkybė, kad žemių asociacijos valdo pieno mokesčių ir jo pajamų naudojimą, aiškiai rodo, kad, remiantis pirmiau minėta byla, pieno mokesčiai nelaikytini valstybės pagalba.
- (110) Kad valstybės pagalbos nėra, rodo ir aplinkybė, jog pieno mokesčio pajamos yra grynai privatūs ištekliai. Tai yra lėšos, kurių kilmė – mokesčių mokančių privačių įmonių turtas. Pieno mokesčio atveju neteikiama valstybės subsidijų ar garantijų, priešingai negu bylose *Vent de Colère* (C-262/12) ir *Plans de Campagne* (T-139/09), kuriose dėl šios priežasties buvo pripažintas valstybės pagalbos buvimas.
- (111) Be to, pieno mokesčiai yra bendri, visą sektorių apimantys veiksmai, o tai, atsižvelgiant į teisinę padėtį sprendime *Val'Hor* (Sprendimas 2014/416/ES) ir byloje *Doux Élevage* (C-677/11), paneigia valstybės pagalbos buvimą.
- (112) Taip pat kyla abejonė dėl palaikymo, kuris yra būtinas tam, kad būtų galima tarti esant pagalbą, buvimo. Tai galima pagrįsti tuo, kad pieninių ir pieno gamintojų palaikymas visiškai panaikinamas ar „neutralizuojamas“ iš pieninių, o kartu – tiesiogiai iš pieno gamintojų, renkamam mokesčiu. Tai patvirtina ir 2013 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas (*Vent de Colère*, C-262/12), kuriame valstybės pagalbos buvimas pripažintas būtent dėl to, kad atitinkamas išlaidas padengė jau ne vien sektoriaus dalyviai, bet visi šalies elektros energijos vartotojai.

- (113) Remiantis šiais, iš dalies taip pat dėl pieno mokesčio sistemos persvarstymo kylančiais argumentais ir dabartine susijusių federalinių žemių pozicija, darytina išvada, kad kyla abejonių, ar pieno mokesčio sistema yra valstybės pagalba. Į klausimą, ar yra valstybės pagalba, visų pirma, ar yra „valstybinių išteklių“ požymis, turi atsakyti Europos Komisija.

3. VERTINIMAS

Pagalbos buvimas

- (114) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

Valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba

- (115) Remiantis turima informacija, visų pirma suinteresuotųjų šalių ir Vokietijos valdžios institucijų pateiktomis pastabomis, reikia iširti, ar pieno mokesčio pajamos yra valstybiniai ištekliai pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- (116) Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nėra tinkama atskirti atvejus, kai pagalbą teikia tiesiogiai valstybė ir kai ji teikiama per šiuo tikslu valstybės paskirtą ar įsteigtą viešąją ar privačią įstaigą⁽³²⁾. Kad suteikti pranašumai galėtų būti laikomi valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jie turi būti, pirma, suteikti tiesiogiai ar netiesiogiai iš valstybinių išteklių, antra, priskirtini valstybei⁽³³⁾.
- (117) Kalbant apie šio sprendimo 2 skirsnyje apibūdintas priemones, parama buvo teikiama pagal federalinių žemių teisės aktus, kurių teisinis pagrindas yra vėlgį MFG.
- (118) Konkrečiai MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad žemių Vyriausybės, konsultuodamosi su atitinkama žemės asociacija arba bendrai su profesinėmis organizacijomis, gali, siekdamos skatinti pieno sektorių, iš pieninių, pieno surinkimo centrų ir pieno perdirbimo centrų rinkti ne didesnę kaip 0,1 cento už kilogramą žalio pieno mokesť. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies antrą sakinį žemių Vyriausybės atitinkamos žemės asociacijos arba bendrai profesinių organizacijų prašymu gali rinkti ne didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą žalio pieno mokesť, jei pirmame sakinyje numatyto mokesčio nepakanka atitinkamoms užduotims įvykdyti.
- (119) Žemių Vyriausybės mokesť renka „konsultuodamosi“ su atitinkama žemės asociacija. Tačiau „konsultavimasis“ yra reikšmingai silpnesnė dalyvavimo forma negu „susitarimas“. „Susitarimas“ reiškia, kad teisės aktui priimti (tam, kad jis būtų teisėtas) reikalingas kitos institucijos (pavyzdžiui, teisėkūros organo, valdžios institucijos) sutikimas, o sprendimas, kuris priimamas „konsultuojantis“ su kita institucija, galiausiai nepriklauso nuo jos sutikimo. Vokietijos administracinėje teisėje kai kuriose srityse skiriamos šios dalyvavimo formos⁽³⁴⁾. Kadangi MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje kaip dalyvavimo forma numatytas konsultavimasis, įgaliojimą rinkti

⁽³²⁾ 2003 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO*, C-126/01, ECLI:ES:C:2003:622, 23 punktas.

⁽³³⁾ 2003 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO*, C-126/01, ECLI:ES:C:2003:622, 24 punktas.

⁽³⁴⁾ Pvz., Statybos kodekso (*Baugesetzbuch, BauGB*) 37 straipsnio 2 dalies trečiasis sakinys, įstatymo dėl gamtos apsaugos ir kraštovaizdžio išsaugojimo (*Gesetz über Naturschutz und Landschaftspflege, BNatSchG*) 17 straipsnio 1 ir 2 dalys, 18 straipsnio 3 ir 4 dalys ir 22 straipsnio 5 dalis, Bendrojo geležinkelių įstatymo (*Allgemeines Eisenbahngesetz, AEG*) 2 straipsnio 7 dalis, 11 straipsnio 2 ir 3 dalys, 12 straipsnio 7 dalis, 14 straipsnio 4 dalies 2 punktas, 26 straipsnio 3 dalis, 35a straipsnio 3 dalis. Dėl ankstesnio *BNatSchG* 9 straipsnio žr. 1993 m. balandžio 29 d. *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas) sprendimo Nr. 7 A 4/93 22 punktą („<...> kai priimamas sprendimas „konsultuojantis“, priešingai negu „susitariant“, nėra būtinas valios sutapimas. Tai reiškia ne daugiau kaip tik (patariamąjį) kitos institucijos išklausa, taip jai suteikiant galimybę procese pareikšti savo nuomonę.“), o dėl ankstesnio AEG 18 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 2 punkto – 2000 m. spalio 31 d. *Bundesverwaltungsgericht* sprendimo Nr. 11 VR 12/00 5 punktą („AEG 18 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 2 punkte nustatytas konsultavimasis su pareiškėja, kai, priešingai negu susitariant, nėra būtinas valios sutapimas <...>“) ir 2005 m. vasario 7 d. *Bundesverwaltungsgericht* sprendimo Nr. 9 VR 15/04 11 punktą („Tuo nustatytą tik konsultavimosi su pareiškėja <...> sąlygą planų tvirtinimo įstaiga įvykdė suteikusi pareiškėjai <...> galimybę pateikti savo pastabas.“).

mokestį, kaip ir teisę dėl to priimti *sprendimą*, turi žemių Vyriausybės⁽³⁵⁾. Žemių asociacijos, priešingai, tik „*pasitelkiamos*“ pagal 22 straipsnį įgyvendintinioms priemonėms *parengti ir techniškai įgyvendinti* (MFG 14 straipsnio 1 dalis) ir, atlikdamos šias užduotis, yra *priziūrimos* aukščiausiosios žemės valdžios institucijos (MFG 14 straipsnio 2 ir 4 dalys).

- (120) Pieno mokesčio *rinkimo* konkrečiose federalinėse žemėse teisinis pagrindas yra atitinkamos žemės potvarkis, kuriuo išsamiai reglamentuojamas mokesčio rinkimas, be kita ko, jo dydis⁽³⁶⁾. Taigi mokesčio rinkimą reglamentuoja valstybė (atstovaujama atitinkamos žemės Vyriausybės). Kaip paaiškinta pirmesnėje 119 konstatuojamojoje dalyje, šiam teiginiui neprieštarauja ir tai, kad potvarkiai priimami konsultuojantis su atitinkama pieno sektoriaus žemės asociacija.
- (121) Šiuo atveju mokestis renkamas iš privačių įmonių. Šio mokesčio pajamos, prieš jas panaudojant įvairioms paramos priemonėms finansuoti, įskaitomos į atitinkamos žemės biudžetą ir jame pagal MFG 22 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį turi būti administruojamos atskirai. Pagal atitinkamos Biudžeto tvarkos 23 straipsnį (plg. 25 konstatuojamąją dalį) išlaidos ir asignavimai išmokoms ne žemės administruojamiems subjektams tam tikriems tikslams įgyvendinti (subsidijs) gali būti skiriami tik tuo atveju, jei žemė yra labai suinteresuota, kad šie subjektai šiuos tikslus įgyvendintų, o be subsidijų tai neįmanoma ar įmanoma nepakankamu mastu. Iš šios nuostatos galima suprasti, kad valstybė suinteresuota priemonių įgyvendinimu.
- (122) Dėl suinteresuotųjų šalių ir Vokietijos pateiktų argumentų Komisija pateikia savo toliau išdėstytus argumentus.
- (123) MPBW tvirtinimui, kad dėl pieno mokesčio sistemos neatsiranda naštos Badeno-Viurtembergo žemės biudžetui (60–63 konstatuojamosios dalys), pirmiausia prieštarauja tai, kad pieno mokesčio pajamos į biudžetą įskaitomos atskiroje pakategorėje (61 konstatuojamoji dalis). Apskritai laikoma, kad net ir tuo atveju, kai subsidijoms naudotos lėšos yra gautos iš (specialiosios paskirties) mokesčio, mokamo privačių subjektų, galima tarti atsirandant našta valstybės biudžetui, o kartu – naudojant valstybinius išteklius, jei šios lėšos pirmiausia įskaitomos į valstybės biudžetą. Šiuo atžvilgiu yra esminis skirtumas, palyginti su MPBW nurodyta byla *PreussenElektra*, kurioje buvo nagrinėjama minimalių kainų sistema, pagal kurią atitinkamos lėšos niekada nebuvo įskaitytos į valstybės biudžetą ir valstybė kitaip nevykdė jų kontrolės (net jei tai būtų tik tam tikrų užduočių skyrimas tretiesiems asmenims). Taigi nagrinėtu atveju valstybinių išteklių naudojimo galimybė buvo atmesta⁽³⁷⁾.
- (124) Be to, vien iš aplinkybės, kad MPBW pieno kokybės patikroms vykdyti, be pieno mokesčio pajamų, kitos valstybės renkamų mokesčių arba kitų valstybės pajamų išmokos nebuvo mokamos, negalima daryti išvados, kad nagrinėjamos išmokos nėra valstybiniai ištekliai. Pagal susijusią Komisijos sprendimų priėmimo praktiką priemonės, finansuojamos tik iš parafiskalinių išteklių, vertinamos kaip pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalies 1 sakinį⁽³⁸⁾.
- (125) Dėl LVN tvirtinimo, kad žemių asociacijos turi lemiamos reikšmės priimant sprendimus dėl mokesčio iš pieninių rinkimo (82–86 ir 91 konstatuojamosios dalys), Komisija konstatuoja, kad valstybė MFG 22 straipsnio 1 dalimi, taigi teisės aktu, žemių Vyriausybėms suteikė įgaliojimą rinkti pieno mokestį. Šia nuostata, be kita ko, nustatyta, kad pieno mokestis įprastai gali siekti ne daugiau kaip 0,1 cento už kilogramą pieno ir kad žemės asociacijos arba bendrai profesinių organizacijų *prašymu* žemės Vyriausybė gali rinkti ne didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą žalio pieno mokestį.

⁽³⁵⁾ Taip pat žr. MFG 22 straipsnio 1 dalies šeštą sakinį, kuriame kalbama apie žemių Vyriausybių „įgaliojimus“ (ir galimybę juos perduoti aukščiausiosioms žemių institucijoms) ir MFG 23 straipsnio 2 dalį, kuria nustatyta, kad mokesčiai renkami pagal Mokesčių kodekso (*Abgabenordnung*, AO) nuostatas, o tai vėlgi reiškia, kad turi būti išleidižiamas pranešimas apie mokėtinus mokesčius arba panašus administracinis teisės aktas (plg. AO 122 ir 251 straipsnius). Pagal MFG 14 straipsnio 3 dalį, priešingai, atitinkamoms žemių asociacijoms negali būti pavedama jokių viešojo sektoriaus užduočių.

⁽³⁶⁾ Badeno-Viurtemberge: 2004 m. gegužės 18 d. Potvarkis dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo (*Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*) (GBl., p. 350), nustojo galioti įsigaliojus 2013 m. vasario 14 d. Kaimo ir vartotojų apsaugos ministerijos potvarkiui dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo panaikinimo (*Verordnung des Ministeriums für Ländlichen Raum und Verbraucherschutz zur Aufhebung der Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*). Bavarijoje: 2007 m. spalio 17 d. Potvarkis dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch*, Bavarijos *MilchUmlV*) (GVBl., 2007, p. 727), paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2012 m. lapkričio 29 d. potvarkiu.

⁽³⁷⁾ Plg. 2001 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:ES:C:2001:160, 7 ir 8 punktu; 2014 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Graikija/Komisija*, T-52/12, ECLI:ES:T:2014:677, 119 ir 120 punktu; dėl skirtumų, palyginti su byla *PreussenElektra*, žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Austrija/Komisija*, T-251/11, ECLI:ES:T:2014:1060, 56–71 ir 82 punktu.

⁽³⁸⁾ Žr. taip pat sprendimo Nr. SA.35932 (2013/N) Nyderlandai – *Fonds teeltangelegenheden* 31–35 konstatuojamąsias dalis.

- (126) Toliau MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatyta, kokiais tikslais gali būti naudojamos pieno mokesčio pajamos.
- (127) Pagal MFG 22 straipsnio 3 dalies trečią sakinį, prieš naudojant šias lėšas, reikia tik išklausti žemės asociacijos arba profesinių organizacijų nuomonę.
- (128) Iš to aišku, kad, nors valstybė (federacijos lygmeniu) žemių asociacijoms suteikė tam tikrų dalyvavimo teisių, tačiau kartu nustatė aiškų pieno mokesčio tarifų nustatymo ir gautų pajamų naudojimo teisinį pagrindą, ir atitinkamus sprendimus galiausiai turi priimti atitinkamos žemės Vyriausybė (arba, jei įgaliojimai perduoti, – aukščiausiosios žemės institucijos). Taigi, pavyzdžiui, būtų neįmanoma žemių asociacijų prašymu nustatyti didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą pieno mokesčio tarifą arba gautas pajamas naudoti kitiems, negu MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatyti, tikslams. Be to, dėl su mokesčio pajamų naudojimu susijusios pareigos išklausti (MFG 22 straipsnio 3 dalies trečias sakiny) neatsiranda išpareigojimo atsižvelgti į išklaustų subjektų nuomonę. Galutinį sprendimą dėl pajamų naudojimo priima atitinkamos žemės institucijos, t. y. valstybė.
- (129) Šiuo atžvilgiu yra esminis skirtumas, palyginti su LVN minėta byla *Doux Elevage*. Pieno mokesčio rinkimą ir atitinkamą pajamų naudojimą valstybė reguliuoja dviem lygmenimis – federacijos ir žemių. Vokietijoje teisės aktų leidėjas ne tik žemių Vyriausybei suteikė įgaliojimą rinkti mokesčių, bet ir federaliniu teisės aktu apribojo diskreciją žemių lygmeniu disponuoti šio mokesčio pajamomis. Žemių asociacijos negali netgi bandyti, pavyzdžiui, teikdamos prašymą, pakeisti MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatytą rėmimo tikslą. Sprendimo *Val'Hor* ir bylos *Doux Elevage* aplinkybėmis tokio valstybės apribojimo nebuvo.
- (130) MFG taip pat negalima suprasti tik kaip priemonės grynai ekonominiams tarpšakinės organizacijos interesams įgyvendinti. Pavyzdžiui, nors MFG 14 straipsniu nustatyta, kad žemių asociacijose turi būti atstovaujamos žemės ūkio, pieninių ir prekybos pienu profesinės organizacijos, jei jos nori atitinkamoje asociacijoje dalyvauti, tačiau turi būti užtikrintas ir tinkamas vartotojų atstovavimas asociacijos organuose. Nustatydamas tokius dalyvavimo ir atstovavimo reikalavimus teisės aktų leidėjas (t. y. valstybė) užtikrina, kad, siekiant MFG nurodytų visuomenei naudingų tikslų, būtų visapusiškai atstovaujama visiems interesams, o ne tik remiamas kuris nors ekonomikos sektorius.
- (131) Priešingai negu bylos *Doux Elevage* atveju, MFG nustatytus rėmimo tikslus numatė ir nustatė ne pačios tarpšakinės organizacijos⁽³⁹⁾. Visų pirma 22 straipsnio 2 dalies 1 punkte („gerinti ir išlaikyti kokybę remiantis pagal šio įstatymo 10 straipsnį arba 1930 m. liepos 31 d. Pieno įstatymo (*Milchgesetz*) (*Reichsgesetzbl.* (Reicho oficialusis leidinys) I, p. 421) 37 straipsnį priimtomis taisyklėmis;“) ir 2 punkte („gerinti higieną melžimo metu, taip pat tiekiant, apdirbant, perdirbant ir parduodant pieną ir pieno produktus;“) nustatyti tikslai, priešingai negu bylos *Doux Elevage* atveju, turi požymių, kurie yra viešojo sektoriaus institucijų nustatytos politikos dalis⁽⁴⁰⁾ ir susiję su viešojo sektoriaus užduotimis, kurių pagal MFG 14 straipsnio 3 dalį *a priori* negalima perduoti žemių sąjungoms.
- (132) Taip pat skirtingai negu bylos *Doux Elevage* atveju, jei mokėtini pieno mokesčiai nėra mokami, jų išieškoti nereikia pagal įprastą civilinę ar komercinę teisminę procedūrą⁽⁴¹⁾. MFG 23 straipsnio 2 dalimi nustatyta, kad mokesčiai gali būti išieškomi pagal Mokesčių kodekso (*Abgabenordnung*) ir jo įgyvendinimo nuostatas. Susijusios žemės savo potvarkiuose dėl pieno mokesčio rinkimo nustatė atitinkamą mokesčio išieškojimo procedūrą pagal Mokesčių kodekso ir jo įgyvendinimo nuostatas⁽⁴²⁾. Vokietijos teisės sistemoje Mokesčių kodeksas yra viešosios teisės dalis. Viešosios teisės reikalavimai Vokietijoje vykdomi pagal administracinę, civilinės teisės – pagal teisminę procedūrą. Administracinė procedūra, palyginti su teismine, yra veiksmingesnis vykdymo būdas, nes valstybė gali pati sau suteikti vykdomąjį raštą išleisdama administracinį aktą⁽⁴³⁾, o civilinės teisės reikalavimų atveju jis gali būti gaunamas tik pagal teisminę procedūrą⁽⁴⁴⁾. Tai rodo, kad valstybė suinteresuota kuo veiksmingiau surinkti (prireikus išieškoti) visus mokėtinus mokesčius, kad galėtų užtikrinti iš mokesčio pajamų finansuojamą valstybės tikslų įgyvendinimą laiku.

⁽³⁹⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktas.

⁽⁴⁰⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 31 punktas.

⁽⁴¹⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 32 punktas.

⁽⁴²⁾ Žr., pvz., 2007 m. spalio 17 d. Potvarkio dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch, Bavarijos MilchUmlV*) 6 straipsnio 3 dalį.

⁽⁴³⁾ Žr., pvz., 2007 m. spalio 17 d. Potvarkio dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch, Bavarijos MilchUmlV*) 5 straipsnį.

⁽⁴⁴⁾ Plg. 2014 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija/Vokietija*, C-527/12, ECLI:ES:C:2014:2193, 41 ir 56 punktus.

- (133) Taigi LVN tvirtinimas, kad pieno mokesčio pajamos nėra valstybiniai išteklių pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, yra paneigtas.
- (134) Iš to galima daryti išvadą, kad nagrinėjamos pieno mokesčio pajamos laikytinos kontroliuojamomis valstybės ⁽⁴⁵⁾ ir kad iš pieno mokesčio pajamų finansuotos priemonės suteiktos iš valstybinių išteklių ir priskirtinos valstybei.
- (135) Tai visų pirma pasakytina apie Bavarijoje nagrinėjamos pieno kokybės patikroms finansuoti naudotas bendras biudžeto lėšas. Jos taip pat yra valstybiniai išteklių pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

Atrankinis pranašumas/įmonės

- (136) Valstybinių išteklių išmokų gavėjos pirmiausia yra MPBW ir MPBY. Jos valstybės pavedimu atlieka laboratorinius tyrimus. Tačiau šie laboratoriniai tyrimai galiausiai naudingi pieninėms, nes jos teisės aktais įpareigtos iširti superkamą žalią pieną. Taigi laboratoriniai tyrimai yra paslaugos, kurias MPBW ir MPBY teigia pieninėms. Todėl pieninės gali būti laikomos pagalbos, suteiktos kaip išmokos natūra, gavėjomis. Pieninės neabejotinai yra įmonės pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Taigi bet koks galimas pranašumas teikiamas palaikant „tam tikras įmones“, nes, be pienujų sektoriaus, Vokietijoje yra daugybė kitų ekonomikos sektorių, kurie iš nagrinjamų priemonių naudos negauna. Todėl galimas pranašumas yra atrankinis.
- (137) Pagal MGV 1 straipsnio 1 dalį pieninės kaip komercinės pieno supirkėjos visą supirktą žalią pieną turi iširti pačios ar užsakyti, kad jį iširtų tretieji subjektai. Kaip ir tuo atveju, kai pieną tiria ir dėl to patiriamas išlaidas neišvengiamai sumoka pačios pieninės, taip ir teikiant pieną tikrinti tyrimo įstaigai, dėl to patiriamos išlaidos laikytinos įprastomis veiklos išlaidomis, kurias turi padengti atitinkamos įmonės, t. y. pieninės, kaip pagal nacionalinę teisės normą įpareigoti subjektai. Todėl Komisija mano, kad kompensuojant laboratorinių tyrimų išlaidas Badene-Viurtemberge iš pieno mokesčio pajamų, o Bavarijoje iš pieno mokesčio pajamų ir bendrų biudžeto lėšų, pieninėms suteikiamas pranašumas, kuris, kaip nurodyta 136 konstatuojamojoje dalyje, yra atrankinis.
- (138) Šiuo atžvilgiu taip pat reikia iširti, ar atlikti laboratoriniai tyrimai susiję su ekonomine veikla.
- (139) Vokietija tvirtina, kad pieno tikrinimo agentūros, atlikdamos pieno kokybės patikras, vykdo viešojo sektoriaus užduotis (žr. pirmesnę 26 konstatuojamąją dalį). Pieno kokybės patikros iš tikrųjų atliekamos pagal viešosios teisės normas, būtent MGV. Nors MGV 1 straipsnio 1 dalimi nustatyta tyrimo prievole siekiama viešojo tikslo (užtikrinti pieno kokybę, MFG 10 straipsnis) ir ji gali būti įgyvendinama privalomomis viešosiomis administracinėmis priemonėmis, tačiau iš to negalima daryti išvados, kad pieno kokybės patikrų finansavimas iš mokesčio pajamų nėra susijęs su įmonių vykdoma ekonomine veikla ⁽⁴⁶⁾. Priešingai, tai yra vienas iš daugelio reguliuojamųjų nurodymų (pvz., produktų sauga, aplinkosaugos standartai ir pan.), kurių turi laikytis ekonominės veiklos vykdytojai (šiuo atveju pieninės), vykdydami savo ekonominę veiklą. Pieno kokybės patikros taip pat nėra veikla, kuri būtų užduočių, priklausančių pagrindinėms valstybės funkcijoms, dalis, kaip nustatyta Komisijos komunikato dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą ⁽⁴⁷⁾ 16 punkte.
- (140) MGV 1 straipsnio 1 dalimi pagrindžiama pieninėms tenkanti tyrimo prievolė. Su tyrimo prievole susijęs įpareigojimas padengti tyrimo išlaidas, t. y. laboratorinių tyrimų išlaidas, kurias patiria pieno tikrinimo agentūros (žr. pirmesnę 137 konstatuojamąją dalį). Tai aiškiai matyti iš fakto, kad tyrimų atlikimas yra būtina sąlyga, kad pieninės galėtų parduoti atitinkamai patikrintą pieną. Tačiau įmonės dėl to, kad galėtų savo gaminius teikti rinkai, patiriamas išlaidas turi padengti pačios kaip įprastas veiklos išlaidas. Atitinkamai kitose žemėse, ne Badene-Viurtemberge ir Bavarijoje, kuriose MGV taikomas lygiai taip pat, susijusioms pieninėms tyrimo išlaidos iš pieno mokesčio pajamų taip pat nėra kompensuojamos, t. y. jos neatleidžiamos nuo išlaidų, kurias iš esmės turi

⁽⁴⁵⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 32, 35 ir 38 punktai.

⁽⁴⁶⁾ Žr. taip pat 2015 m. kovo 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Belgija/Komisija*, T-538/11, ECLI:ES:T:2015:188, 96 punktą, pagal kurį aplinkybė, kad įmonės patiria išlaidų dėl nacionalinės teisės aktų reikalavimų, todėl šios išlaidos neišvengiamai yra susijusios su atitinkamos valstybės narės viešosios valdžios prerogatyvų vykdymu, netrukdo šių išlaidų pripažinti „paprastai įmonės biudžetui tenkančiomis išlaidomis“.

⁽⁴⁷⁾ OLC 8, 2012 I 11, p. 4.

padengti pačios. Pieno pardavimas neabejotinai yra ekonominė pieninių veikla. Taigi iš mokesčio pajamų kompensuojant tyrimo išlaidas Badene-Viurtemberge ir Bavarijoje pieninės atleidžiamos nuo išlaidų, kurias, vykdydamos ekonominę veiklą, įprastai turėtų padengti pačios.

- (141) Dėl Vokietijos tvirtinimo, kad federaliniai teisės aktai nėra pieninėms tenkančios išlaidų padengimo prievolės orientacinis pagrindas, todėl jais negalima pagrįsti atrankumo (31–38 konstatuojamosios dalys), reikia konstatuoti, kad tyrimo prievolė, iš kurios atsiranda išlaidų padengimo prievolė, galutinai reglamentuota federaliniu teisės aktu, t. y. MGV 1 straipsnio 1 dalimi.
- (142) Kaip pirmiau minėta, MGV 1 straipsnio 1 dalimi pieninėms nustatyta jų superkamo žalio pieno tyrimo prievolė (žr. taip pat 139 ir 142 konstatuojamąsias dalis). Nors MGV 6 straipsniu žemėms suteikiama tam tikrų įgaliojimų, visų pirma dėl mėginių ėmimo pagal MGV 2 straipsnį, tačiau tokios žemių priimtose nuostatos negali prieštarauti MGV, taigi taip pat MGV 1 straipsniui.
- (143) Šiuo atžvilgiu, kalbėdama apie valstybės ir žemių kompetencijos atskyrimą, Vokietija nurodė MFG 10 straipsnio 2 dalį (37 konstatuojamoji dalis). Pagal šią nuostatą žemių Vyriausybės gali priimti pieno kokybės patikrų taisykles, jei atitinkamų taisyklių nėra priėmusi federalinė ministerija. Tačiau, kaip pirmiau nurodyta, kompetentinga ministerija kaip tik tai ir padarė priimdama MGV. Nors pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį žemių Vyriausybės suteikiama teisė rinkti mokesčius, tačiau kartu MFG apribojama žemių autonomija – nustatomos ribos dėl mokesčio dydžio ir pagal MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktus remtinų priemonių.
- (144) Dėl Vokietijos šiuo atžvilgiu nurodytos bylos *Portugalija/Komisija* ⁽⁴⁸⁾ (31–38 konstatuojamosios dalys) Komisija konstatuoja, kad joje buvo nagrinėjama diferencijuota mokesčių sistema, nuo kurios šis atvejis gerokai skiriasi. Be to, bylos *Portugalija/Komisija* išvadas pritaikius šios bylos aplinkybėms, kaip bando Vokietija, orientacinis pagrindas, kaip nustatyta šios bylos 64 punkte, būtų pirmiau nurodyta išlaidų padengimo prievolė pagal MGV 1 straipsnio 1 dalį. Bet šį orientacinį pagrindą sureguliuo kaip tik valstybė, t. y. remiantis byla *Portugalija/Komisija*, – „centrinė Vyriausybė“. Taigi pagal minėtos bylos 64 punktą darant atvirkštinę išvadą gaunama, kad atitinkamų išlaidų kompensavimas iš mokesčio pajamų suteikia atrankinį pranašumą.
- (145) Komisija taip pat mano, kad atrankinio palaikymo buvimo negalima paneigti argumentu, kad pieninės, sumokėjusios pieno mokestį, jau yra atlyginusios atitinkamą atliktos kontrolės vertę. Priešingai, Komisija nesutinka su Vokietijos ir MPBW tvirtinimu, kad mokestis atitinka tikrąsias ekonomines mainais suteiktų paslaugų sąnaudas (39 konstatuojamoji dalis). Kaip matyti iš sprendimo pradėti procedūrą 2.6 skyriaus, pieno mokesčio pajamomis finansuojama daugybė skirtingų dalinių priemonių. Dalinių priemonių pobūdis lemia tai, kad nauda, kurią gauna kiekviena įmonė iš tam tikrų dalinių priemonių, nebūtinai atitinka prieš tai jos sumokėtą mokesčio įmoką. Be to, Bavarijoje finansavimas teikiamas ne tik iš mokesčio pajamų, bet ir iš papildomų bendro biudžeto lėšų, taigi „kompensavimo“ galimybė *a priori* atmestina.
- (146) Todėl Komisija konstatuoja, kad Badene-Viurtemberge ir Bavarijoje iš pieno mokesčio kompensuojant dėl pieno kokybės patikrų patiriamas išlaidas pieninės buvo palaikomos ir tas palaikymas buvo atrankinis.

Konkurencijos iškreipimas ir poveikis prekybai

- (147) Remiantis Teisingumo Teismo praktika, kurios nors įmonės konkurencinės padėties sustiprinimas suteikiant jai valstybės pagalbą paprastai reiškia konkurencijos iškreipimą su ja konkuruojančių įmonių atžvilgiu, nes jos tos pagalbos negauna ⁽⁴⁹⁾. Bet kuri pagalba įmonei, veikiančiai rinkoje, kurioje vyksta Sąjungos vidaus prekyba, gali daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ⁽⁵⁰⁾, taip pat net tuo atveju, kai pagalbą gavusios įmonės

⁽⁴⁸⁾ Plg. 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Portugalija/Komisija*, C-88/03, ECLI:ES:C:2006:511.

⁽⁴⁹⁾ 1980 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Philip Morris Holland BV/Komisija*, 730/79, ECLI:ES:C:1980:209, 11–12 punktai.

⁽⁵⁰⁾ Žr. visų pirma 1988 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Prancūzijos Respublika/Komisija*, 102/87, ECLI:ES:C:1988:391.

pačios Bendrijos vidaus prekyboje nedalyvauja ⁽⁵¹⁾. 2001–2012 m. prekyba žemės ūkio produktais Sąjungoje pasiekė didelį mastą. Pavyzdžiui, kalbant apie produktus, kurie Kombinuotojoje nomenklatūroje klasifikuotini 0401 pozicijoje (nekoncentruotas pienas ir grietinėlė, į kuriuos nepridėta cukraus ar kitų saldiklių) ⁽⁵²⁾, Bendrijos vidaus importas ir eksportas į Vokietiją ir iš jos 2011 m. siekė atitinkamai 1 200 mln. EUR ir 957 mln. EUR ⁽⁵³⁾.

- (148) Šiame sprendime vertinamos priemonės buvo skirtos veiklai žemės ūkio sektoriuje remti. Visų pirma tai buvo pieninių veikla. Kaip pirmiau apibūdinta, Sąjungoje vyko didelio masto prekyba pieninių gaminiais. Todėl Komisija mano, kad nagrinėjamos priemonės galėjo daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (149) Todėl, atsižvelgiant į didelio masto prekybą žemės ūkio produktais, galima teigti, kad nagrinėjamos dalinės priemonės iškreipė arba galėjo iškreipti konkurenciją ir galėjo daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

Esama pagalba / nauja pagalba

- (150) Pagal SESV 108 straipsnio 1 dalį Komisija kartu su valstybėmis narėmis turi nuolat kontroliuoti esamą pagalbą. Šiuo tikslu Komisija gali prašyti valstybių narių suteikti visą reikiamą informaciją esamoms pagalbos schemoms tikrinti ir gali prireikus siūlyti tinkamas priemones.
- (151) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunktį sąvoka „esama pagalba“ reiškia bet kokią pagalbą, kuri atitinkamoje valstybėje narėje buvo teikiama iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau teikiama jai įsigaliojus.
- (152) Tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą dėl bet kokie esamos pagalbos pakeitimo esama pagalba tampa „nauja pagalba“. Pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽⁵⁴⁾ 4 straipsnį esamos pagalbos pakeitimas – „tai visi pakeitimai, išskyrus grynai formalus ir administracinio pobūdžio pakeitimus, kurie negali turėti įtakos pagalbos priemonės atitikimui bendrosios rinkos reikalavimams“.
- (153) Pagal Teismo praktiką ⁽⁵⁵⁾ pirminė pagalbos schema tampa nauja schema tik tuomet, kai pakeičiama jos esmė; tokio esminio pakeitimo nėra tada, kai naują elementą galima aiškiai atskirti nuo pirminės schemas.
- (154) Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį apie bet kokią naują pagalbą reikia pranešti Komisijai ir jos negalima įgyvendinti tol, kol Komisija ją patvirtins (įgyvendinimo draudimas).
- (155) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktą nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant SESV 108 straipsnio 3 daliai, yra neteisėta.
- (156) Kompetentinga federalinė ministerija ir federalinės žemės, remdamosi MFG ir joms suteiktais įgaliojimais (žr. pirmesnę 24 konstatuojamąją dalį) priėmė įgyvendinimo taisykles, kurios yra teisinis šiame sprendime vertinamų priemonių pagrindas. Išskyrus patį MFG (kuris yra tik pagrindų įstatymas ir įgaliojimus nustatyti schemas žemėms suteikianti teisės norma, tačiau nereglamentuoja teisės į finansinę paramą), Vokietijos institucijos nepateikė informacijos, kuri įrodytų, kad yra iki 1958 m. priimtas teisinis pagrindas, kurio turinys būtų nepakitęs ir kuris būtų taikytinas per tyrimo laikotarpį. Taikomi potvarkiai dėl mokesčio rinkimo priimti atitinkamai

⁽⁵¹⁾ 2015 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eventech Ltd/Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:ES:C:2015:9, 67 punktą.

⁽⁵²⁾ 2012 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 927/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (OL L 304, 2012 10 31, p. 1).

⁽⁵³⁾ Šaltinis: Eurostatas.

⁽⁵⁴⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁵⁵⁾ 2002 m. balandžio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Gibraltaras/Komisija*, T-195/01 ir T-207/01, ECLI:ES:T:2002:111, 111 punktą.

2004 m. (Badene-Viurtemberge) ir 2007 m. (Bavarijoje) (žr. 24 konstatuojamąją dalį). Teisinis lėšų naudojimo pagrindas yra atitinkamos federalinės žemės finansinės veiklos tvarka, kuri, kalbant apie lėšų naudojimo tikslą, turi tik būti suderinama su MFG 22 straipsnio 2 dalies nuostatomis. Tuo remdamosi žemių institucijos tuomet atitinkamais finansiniais metais patvirtina lėšų naudojimą išleisdamos pranešimą dėl naudojimo. Taigi nagrinėjamos priemonės yra nauja pagalba, apie kurią turėjo būti pranešta pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau kadangi Vokietija apie nagrinėjamą pagalbos schemą niekada nepranešė, ji yra neteisėta (Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktas).

- (157) Todėl nebereikia nagrinėti Vokietijos tvirtinimo, kad atitinkamos priemonės neapima nagrinėjamų dalinių priemonių BW 1 ir BY 1 (50–56 konstatuojamosios dalys), nes šis tvirtinimas grindžiamas prielaida, kad iš esmės kalbama apie naują pagalbą, o, kaip pirmiau paaiškinta, taip nėra.

Pieno kokybės patikrų suderinamumo su vidaus rinka tyrimas

- (158) Pagalbą, kuri buvo suteikta laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. dėl pieno kokybės patikrų atsiradusioms išlaidoms kompensuoti, Komisija tyrė pagal 2000–2006 m. gaires ir 2013 m. liepos 17 d. sprendimu (C(2013) 4457 galutinis) ją patvirtino kaip suderinamą su vidaus rinka (teigiamo sprendimo 162–165 konstatuojamosios dalys).

Taikytinos taisyklės

- (159) Pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.
- (160) Pagal Komisijos pranešimą dėl taikomų taisyklių neteisėtai valstybės pagalbai vertinti nustatymo ⁽⁵⁶⁾ neteisėta valstybės pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punkte, turi būti vertinama pagal suteikiant pagalbą galiojusias taisykles.
- (161) Pagalba, teikiama nuo 2007 m. sausio 1 d., tiriama pagal 2007–2013 m. gaires.
- (162) Sprendime pradėti procedūrą Komisija išsakė abejonių, ar nuo 2007 m. sausio 1 d. susiejant su pieno kokybės patikromis teiktą pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka (sprendimo pradėti procedūrą 166 ir 167 konstatuojamosios dalys).
- (163) Kaip paaiškinta sprendime pradėti procedūrą, Komisija konstatuoja, kad įprastai pieno kokybės kontrolei suteikta pagalba neatitinka 2007–2013 m. gairių 109 punkte nustatytų sąlygų kartu su Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalimi. Priešingai, pastarąja nuostata *expressis verbis* nustatyta, kad pagalba, kuria kompensuojamos tokios įprastos kontrolės išlaidos, negali būti suderinama su vidaus rinka.
- (164) Priešingai, negu savo pastabose teigia Vokietija (53 konstatuojamoji dalis), Komisija konstatuoja, kad į Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas „įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidas“ įtrauktinos ir šiuo atveju nagrinėjamos pieno kokybės patikrų atlikimo išlaidos. 16 straipsnio 1 dalies b punktu nustatyta, kad „pagalba, kuria padengiama <...> trečiųjų šalių arba jų vardu atliktų tyrimų, siekiant nustatyti gyvulių genetinę kokybę arba produktyvumą,“ išlaidos, iš esmės suderinama su vidaus rinka.
- (165) Tačiau Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą aiškią neigiamą išimtį dėl įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidų kompensavimo, Komisijos nuomone, reikia suprasti plačiau, nes iš šios nuostatos aiškiai matyti teisės aktų leidėjo valia tokios paramos nelaikyti suderinama su vidaus rinka.

⁽⁵⁶⁾ OLC 119, 2002 5 22, p. 22.

- (166) Pieno kokybės kontrolė susijusi su pieno kaip produkto kokybe, t. y. tiriamos mikrobiologinės pieno savybės. Šios savybės tikrai nėra tiesiogiai susijusios su gyvulių genetinė kokybe arba produktyvumu. Mikrobiologinės savybės yra būtent tos, kurios tiriamos atliekant pieno kokybės patikras (pvz., riebumas ar somatinės ląstelės).
- (167) 16 straipsnio 1 dalies b punktu nustatyta išimtimi iš esmės siekiama paneigti pagalbą bet kokiai įprastai pieno kokybės kontrolei suderinamumą su vidaus rinka, nes dėl tokios kontrolės patiriamos išlaidos yra įprastos įmonės veiklos išlaidos. Pagalba, kuria kompensuojamos veiklos išlaidos, daro labai didelį iškreipiamąjį poveikį vidaus rinkai ⁽⁵⁷⁾.
- (168) Atsižvelgdama į tai, Komisija primena SESV 107 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą principinį draudimą teikti pagalbą. Šio principinio draudimo išimtys numatytos SESV 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse kartu su suderinamumo taisyklėmis – reglamentais, bendrosiomis schemomis ir pan. Tačiau 2007–2013 m. laikotarpiu nebuvo taikoma jokios suderinamumo taisyklės dėl paramos šiuo atveju nagrinėjamai įprastai pieno kokybės kontrolei (neatsižvelgiant į tam tikrą kokybę ir nesiekiant gerinti kokybę). Atitinkamai Vokietija, be nuorodos į ankstesnį suderinamumą pagal 2000–2006 m. gaires, nenurodė jokios tuo laikotarpiu galiojusios suderinamumo taisyklės. Atvirkščiai, iš Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkto kaip tik matyti teisės aktų leidėjo valia aiškiai atmesti suderinamumo su vidaus rinka galimybę. Dar 2000–2006 m. gairių 13.3 punkte buvo svarstoma, kad per gamybos procesą atliekama įprasta kontrolė vykdoma daug dažniau, todėl tokios kontrolės išlaidos tapo įprasta gamybos sąnaudų dalimi, ir dėl to, kad kokybės kontrolės išlaidos daro tiesioginį poveikį gamybos sąnaudoms, tokioje pagalboje slypi konkurencijos iškreipimo pavojus. Tiesa, pagal šią nuostatą buvo leidžiama teikti pagalbą kontrolei, vykdomai trečiųjų asmenų arba jų vardu, pavyzdžiui, kompetentingų reguliavimo institucijų arba jų įgaliotų įstaigų. Tačiau 2007–2013 m. gairėse teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į konkurencijos iškreipimo pavojų, pagalbą įprastai pieno kokybės kontrolei kvalifikavo kaip nesuderinamą su vidaus rinka. Atsižvelgiant į šį aiškų teisės aktų leidėjo sprendimą, nėra galimybės tokią pagalbą laikyti suderinama tiesiogiai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.
- (169) Tai, kad nagrinėjamas pieno kokybės patikras 2001–2006 m. laikotarpiu Komisija laikė suderinamomis su vidaus rinka, negali, kaip mano Vokietija (60 konstatuojamoji dalis), savaime reikšti, kad ši pagalba ir vėlesniu 2007–2013 m. laikotarpiu buvo suderinama su vidaus rinka. Pavyzdžiui, iš SESV 108 straipsnio 1 dalies matyti, kad vidaus rinka nuolat vystosi ir kad Komisija, siekdama užtikrinti vidaus rinkos veikimą, į šį vystymąsi gali atsižvelgti plėtodama pagalbos gaires ir kitas pagalbos srities teisės normas (pvz., išimčių reglamentus). Jau iš terminuotų suderinamumo taisyklių, kaip antai žemės ūkio srityje išleistų gairių, pobūdžio aišku, kad vėliau išleistos pagalbos gairės ar išimčių reglamentai turinio atžvilgiu nebūtinai turi atitikti pirmiausia galiojusias taisykles.
- (170) Remdamasi pirmesniais argumentais Komisija daro išvadą, kad 2007–2013 m. susiejant su pieno kokybės patikromis suteikta pagalba, kuri dalinės priemonės BW 1 atveju finansuota tik iš pieno mokesčio pajamų, o dalinės priemonės BY 1 atveju – iš pieno mokesčio pajamų ir bendrų biudžeto lėšų, nesuderinama su vidaus rinka.

4. IŠVADA

- (171) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio 1 dalį Komisijos įgaliojimams išieškoti pagalbą taikomas dešimties metų senaties terminas. Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio 2 dalį „bet kuri su neteisėta pagalba susijusi priemonė, kurios imasi Komisija <...>, nutraukia senaties terminą“.

⁽⁵⁷⁾ Šiuo aspektu taip pat žr. Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 17 konstatuojamąją dalį, pagal kurią „tokios pagalbos vienintelis poveikis neturėtų būti įprastų pagalbos gavėjo veiklos išlaidų nuolatinis arba periodiškasis mažinimas“.

- (172) Kai Vokietija pateikė 2010 m. pagalbos žemės ūkio sektoriuje ataskaitą, 2011 m. lapkričio 28 d. raštu Komisija paprašė Vokietijos suteikti papildomos informacijos dėl šios schemos. Šia Komisijos priemone senaties terminas buvo nutrauktas. Kadangi Komisija teigiamu sprendimu jau konstatavo, kad nagrinėjamos pieno kokybės patikros laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. buvo suderinamos su vidaus rinka, ir kadangi nuo 2006 m. gruodžio 31 d. iki 2011 m. lapkričio 28 d. yra mažiau kaip dešimt metų, laikotarpis, su kuriuo susijęs šis sprendimas, prasideda 2007 m. sausio 1 d.
- (173) Komisija konstatuoja, kad Vokietija neteisėtai, pažeisdama SESV 107 ir 108 straipsnius, suteikė pagalbą, kuri, jei ji buvo teikiama nuo 2007 m. sausio 1 d. (žr. 160 ir 164 konstatuojamąsias dalis), nesuderinama su vidaus rinka. Ši pagalba Badene-Viurtemberge buvo teikiama tik iš pieno mokesčio pajamų pagal MFG, o Bavarijoje – iš pieno mokesčio pajamų ir bendrų biudžeto lėšų.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Su Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemėse atliktomis pieno kokybės patikromis susijusi valstybės pagalba, kurią Vokietija pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį suteikė susijusioms šių žemių pieno sektoriaus įmonėms, laikotarpiu nuo 2007 m. sausio 1 d. yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

1. Vokietija iš pagalbos gavėjų išieško su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą, suteiktą pagal 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą.
2. Į grąžintiną sumą įskaičiuojamos palūkanos, susidariusios nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjos pradėjo naudotis pagalba, iki faktinio jos grąžinimo dienos.
3. Palūkanos apskaičiuojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių ir pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 271/2008⁽⁵⁸⁾, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 794/2004; palūkanų norma taikoma pagrindinei sumai ir susikaupusioms palūkanoms.
4. Vokietija nuo šio sprendimo priėmimo dienos nutraukia visų dar neišmokėtų 1 straipsnyje nurodytos pagalbos sumų mokėjimą.

3 straipsnis

1. Pagalba, suteikta pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, išieškoma nedelsiant ir veiksmingai.
2. Vokietija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įvykdytas per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo.

4 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Vokietija pateikia šią informaciją:
 - a) pagalbos gavėjų, kurios gavo pagalbą pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, sąrašą ir bendrą kiekvienos pagalbos gavėjos pagal šią schemą gautos pagalbos sumą;

⁽⁵⁸⁾ 2008 m. sausio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 271/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 82, 2008 3 25, p. 1).

- b) bendrą sumą (pagrindinę sumą ir palūkanas), kuri turi būti išieškota iš kiekvienos pagalbos gavėjos;
- c) išsamų priemonių, kurių imtasi ar ketinama imtis šiam sprendimui įvykdyti, apibūdinimą;
- d) dokumentus, kuriais įrodoma, kad pagalbos gavėjoms nurodyta grąžinti pagalbą.

2. Vokietija Komisijai praneša apie priemonių, kurių ėmėsi šiam sprendimui įvykdyti, vykdymo eigą, kol bus baigta grąžinti pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba. Komisijos prašymu, Vokietija nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių ėmėsi ar ketina imtis šiam sprendimui įgyvendinti. Vokietija taip pat pateikia išsamius duomenis apie pagalbos sumas ir palūkanas, kurias gavėjos jau grąžino.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijai. Vokietijos prašoma pagalbos gavėjoms nedelsiant persiųsti šio sprendimo kopiją.

Priimta Briuselyje 2015 m. rugsėjo 18 d.

Komisijos vardu

Phil HOGAN

Komisijos narys
